73STE JAARGANG No. 9682 ZATERDAG 28 JULI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

STATEN DER NEDERLANDSE ANTILLEN

VERHOGING van invoerrechten na 11½ uur discussie aangenomen

TAAIE tegenstand van N.V.P., Debrot en Geerman

Willemstad. — De Staten der Nederlandse Antillen hebben gisteren zegge en schrijve 14 (veertien) uur nodig gehad om een agenda van evenveel punten te behandelen, waarvan niet minder dan 11½ uur alleen voor de behandeling van de voorgestelde verhoging der invoerrechten. De N.V.P., K.V.P en AVP hadden van dit punt een principiële zaak gemaakt, die zij met alle ernst en met gebruikmaking van alle geoorloofde middelen tegen een regeringsmeerderheid verdedigden. 49 maal een amendement werd toegelicht, besproken en...... pront afgestemd! 49 maal kregen DP- PPA- COP te horen, dat verschillende voorgestelde verhogingen door de „kleine man" zouden moeten worden gedragen, dan wel schadelijk waren voor een bevordering van het toerisme in de Nederlandse Antillen. Geen aangename conversatie dus voor hen, die steeds van de daken hebben geschreeuwd, dat zij alleen voor deze „kleine man" opkomen en het materiële heel van onze eilanden bevorderen.

......

Eilandenregeling gewijzigd

Bij de verdere behandeling van de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Algemene Verordening In- Uit- en Doorvoer 1908 kwam na de heren Werleman en Abbad allereerst de heer Ph. Römer aan het woord.

Spreker zeide, dat de regering de gevolgen van de door haar genomen sociale maatregelen niet heeft voorzien. Hij vroeg zich af, wat het effect der voorgestelde verhoging der invoerrechten op de besteding der inkomens zal zijn, alsmede op de koopkracht der particuliere huishoudingen, en de waardevastheid van de Antilliaanse gulden. Spreker zag de volgende trits van gebeurlijkheden: prijsstijging, gelijkblijvende inkomens, lagere levensstandaard.

Daarenboven zal het ontwerp geen budgetair evenwicht brengen. De regering ziet de verhoging zelf als lapmiddel. Spreker zeide van opvatting te zijn, dat de voorgestelde verhoging zelfs averrechts zal werken, omdat door de verminderde koopkracht de belasting opbrengst zal verminderen, terwijl het sociale welvaartspeil er door zal dalen.

De heer Römer wees er tenslotte nog op, dat het voorgestelde ontwerp de dienstverlening der Antillen aan het buitenland duurder maakt.

In de maanden, waarin dit ontwerp in behandeling is geweest, aldus de volgende spreker, de heer Voges, heeft het een bewogen leven gehad. Dit is niet te verwonderen. Want zelden, is er gedurende de laatste jaren een meer controverzieel onderwerp ter tafel gebracht. Zelden is ook zò afwijzend gedacht over een ontwerp.

Ik kan niet inzien, aldus spreker waarom wij zouden, moeten beslissen om het volk nog zwaardere lasten op de schouders te leggen, waarom de kosten van levensonderhoud nog meer omhoog gejaagd moeten worden, waarom de levensstandaard van de bevolking in het algemeen en van de arbeider omlaag gebracht moet worden.

Het grote argument van de Regering voor de verhoging der invoerrechten luidt dat er een begrotingstekort is, dat moet worden gedekt. Is dit werkelijk zo'n steekhoudend argument, in vergelijking waarmede de grote bezwaren in het niet vallen? Een ieder vraagt zich af hoe de Antillen in een paar jaren tijd in deze toestand zijn gekomen? Het antwoord op deze vraag is zeer eenvoudig, zonder zich af te vragen, waar de middelen vandaan moeten komen zijn te grote uitgaven gedaan.

En bij het verrichten van de uitgaven leed men aan "wishfull thinking", dat uiteindelijk de middelen wel ergens vandaan en dan zonder belastingverhoging zouden komen. En hierin heeft men zich vergist. De middelen kwamen niet zó maar aanwaaien.

En zo zien wij, wat een half jaar geleden nog een sluitende begroting was, nu plotseling geworden is een begroting met een tekort, zoals de Regering in haar ijver om de verhoging der invoerrechten te rechtvaardigen, ons zelf heeft voorgerekend, van ruim f. 5.000.000.—.

Nu had ik veel liever gezien aldus de heer Voges, dat dit rekensommetje niet ná gedane uitgaven was gemaakt, maar vóórdat de uitgaven werden verricht. Dit zou een financieel meer verantwoorde handelwijze zijn geweest en indien de Regering een gezonde budget-politiek had gevoerd, dan zaten we nu niet in financiële moeilijkheden.

Wat doet de Regering? Nagaan of er bezuinigd kan worden? Met een plan komen? De verschillende mogelijkheden aangeven, hoe de zaak in het reine kan worden gebracht? Niets van dit alles, de Regering kiest de weg van de minste weerstand; de voor háár meest simpele.

De Regering denkt voor de resterende maanden 1956 uit de verhoogde invoerrechten een meeropbrengst te verkrijgen van een miljoen. Zelfs als dit zo was, wat moet er dan gebeuren met het deficit van ruim f. 4.000.000.000 dat nog overblijft en waarvoor ook dekking moet worden gezocht.

Zolang de Regering niet komt met een gedetailleerde schema, waarin een algeheel beeld van alle uitgaven en van de middelen welke daartegenover staan, wordt gegeven, heeft het geen nut belastingen te verhogen.

De weg die hier door de Regering wordt bewandeld is de weg van de minste weerstand, maar helaas tegelijkertijd de meest schadelijke. Schadelijk voor de handel en schadelijk vooral voor de gewone man, die zijn zo juist verkregen loonsverhoging ziet verdwijnen als boter onder de Antilliaanse zon; die machteloos moet toezien hoe door verhoogde kosten van levensonderhoud zijn inkomen weer niet voldoende blijkt om in zijn dagelijkse behoeften en die van zijn gezin te voorzien.

> **Geerman (lyrisch):**
> **„12—7, zo gaat men door; voor argumenten heeft men geen gehoor."**

> **Het geachte lid Abbad: „Mijnheer de Voorzitter, wij zien, wanneer Lopes spreekt, een glimlach op het gelaat van velen. Dit betekent, dat niet alleen wij hem niet helemaal au sérieux nemen, wanneer hij aan het woord is!"**

De motivering van de verhoging der invoerrechten is door de Regering voornamelijk op fiscale gronden gebaseerd. De poging om een groot begrotingstekort te dekken! De economische repercussies worden geminimaliseerd. Voor een Minister van Financien kan ik mij dit tot op zekere hoogte voorstellen. Uiteindelijk gaat het bij hem om de centen.

Maar minder gemakkelijk is dit te begrijpen van een Minister van Economische Zaken, die in het bijzonder het een en ander te toetsen heeft op de economische merites.

Spreker besloot zijn betoog met kritiek te leveren op het feit, dat de ministers van Econ. Zaken niet aanwezig was bij de behandeling van dit belangrijke ontwerp.

Breken met tradities

De heer Debrot zeide zeer veel bezwaren tegen het ontwerp te hebben. Op de eerste plaats achtte hij het onnodig. Vervolgens noemde hij het een breken met de sinds tientallen jaren in de Ned. Antillen gevestigde traditie van vrijhandel.

Spreker achtte de voorgestelde verhoging der invoerrechten een psychologische flater, en verweet de regering, dat zij in belasting alleen een middel ziet om aan geld te komen, terwijl zij daarbij het sociaal-economisch aspect uit het oog verliest. De heer Debrot noemde het ontwerp in strijd met de internationale tariefovereenkomst (G.A.T.T.) en vroeg of de Antillen hieraan gebonden waren. Hij was van mening, dat de geprojecteerde verhoging de kosten van levensonderhoud zal verhogen.

Spreker zeide gaarne door de regering te willen worden ingelicht omtrent het tendendieuze karakter van bepaalde publikaties.

Ook Geerman tegen ontwerp

De heer Geerman zeide zijn stem te motiveren om een „rare indruk bij kwaaddenkenden" te voorkomen. Spreker heeft indertijd gezegd de regering te zullen steunen zolang zij het algemeen belang behartigt. De verhoging treft volgens spreker de kleine man. Eigenlijk wordt de koopman er niet door getroffen. De heer Geerman zeide daarom zijn steun aan het onderhavige ontwerp niet te kunnen geven.

Op de blaren zitten

De heer v.d. Hoeven zeide, dat de Regering geenszins de weg van de minste weerstand kiest. Spreker gaf hierin een stukje belasting-historie. Toen de vorige regering de Veiligheidsbelasting voorstelde, waren de Staten daar tegen. De zucht van verlichting, die toen geslaakt werd, kon men tot in Westpunt horen! Volgens spreker dacht de minister van financiën: „Jullie willen niet, après moi le déluge!" En nu moeten de Staten op de blaren zitten.

Spreker vond het niet juist, dat de Staten wel voor de Defensie-bijdrage en de Noodouderdomsvoorziening stemden, doch zich tegen de Veiligheidsbelasting verklaarden en thans de verhoging der invoerrechten niet zouden steunen. Dat is volgens spreker schuilevinkje spelen.

> **Voges: „Mijnheer de Voorzitter, moeten hoeden en baretten nu ook al duurder worden! Hueck draagt een baret. Ik zie hem daar zo gaarne mee. En moet hij nu ook al meer gaan betalen?"**

Spreker leverde kritiek op het feit, dat het Land belasting laat betalen, terwijl men verschijnselen waarneemt, dat de eilanden over een overschot beschikken. Dit valt echter niet te bewijzen, en daarom kon spreker niet tegen het ontwerp stemmen.

Volgens de heer v.d. Hoeven hebben verschillende handelaren hem verklaard, dat de perscampagne tegen het ontwerp, het ergste was wat hen had kunnen overkomen. (Geroep: „In het Weekblad Curaçao!") Volgens spreker had alles binnenskamers moeten blijven.

De heer v.d. Hoeven gaf hierna enkele voorbeelden, waarmede hij wilde aantonen, dat de verhogingen voor de kleine man praktisch geen gewicht in de schaal leggen.

Slimmigheden

De heer Braam zeide, dat de huidige financiële positie van het land een culminatie is van faktoren, die in vroeger jaren hun oorsprong vonden. Men kan, aldus spreker, de regering door slimmigheden — namelijk door deze verhoging van invoerrechten tegen te gaan — er niet toe brengen het door de oppositie voorspelde einde van de noodouderdomsvoorziening te bespoedigen.

De heer Braam somde hierna een aantal artikelen op, dat slechts een geringe verhoging in prijs zal ondergaan.

Alleen budgetair

De heer Dip verweet de regering, dat zij deze verhoging der invoerrechten alleen budgetair zag. De NVP-fractie is van opvatting, dat het samenstel van belastingen niet mag ingaan tegen het algemeen sociaal en economisch beleid der Regering. Spreker gaf hierna een historische beschouwing ten beste, waarvan oud-minister Plantz de hoofdpersoon vormde.

Hij herhaalde de vraag van de heer Debrot, wat de Regering in de gewisselde stukken bedoelde met de bewering, dat de publieke discussie over de verhoging der invoerrechten hebben medegewerkt om de zaak te vertroebelen. Het geheim van de democratie ligt in een op juiste wijze

(Vervolg naar pag. 5)

De heer Charlie Debrot (links) met naast hem de heer Mooy Galante en de artisten van de Lirico Antillianas, tijdens zijn dankwoord voor het optreden van de groep in de Societeit De Gezelligheid.

De Gevolmachtigde Minister van Suriname bij zijn aankomst op Curaçao. Van links naar rechts KLM-Directeur Vic Dubourcq, Minister Pos, Minister Van Romondt, Theo Simoons en Adjudant Frohn namens de Gouverneur.

MINISTER POS op doorreis naar Nederland te Curacao

Voerde besprekingen met de Surinaamse regering

Dr. Albert Plesman Luchthaven. — Met het KLM-vliegtuig uit Suriname arriveerde gistermiddag de Gevolmachtigd Minister van Suriname in Nederland, Minister Pos. Minister Pos is op doorreis naar den Haag en heeft in Suriname besprekingen gevoerd met zijn regering. Op Curacao werd hij verwelkomd door Minister Dr. van Romondt, Adjudant Frohn namens de Gouverneur, en de heer Th. Simoons, de Vertegenwoordiger van Suriname op de Nederlandse Antillen, en de heer Vic Dubourcq, Directeur van de KLM-WIB.

Minister Pos stond, nadat hij de Vreemdelingendienst was gepasseerd, onze redacteur een kort onderhoud toe waaruit bleek dat de Minister in Suriname met zijn regering enkele zaken het Koninkrijk aangaande heeft besproken „die uiteraard niet voor publicatie vatbaar zijn". Doch de minister deelde mede, dat ook het voorontwerp van de Rijkswet betreffende Cassatie in civiele en strafzaken van de Hoge Raad onderwerp van bespreking had uitgemaakt.

Over dit voorontwerp sprak de Surinaamse Minister met de regering, de Procureur-Generaal en het Hof. Verder heeft Minister Pos met zijn regering van gedachten gewisseld over de praktische uitvoering van het Statuut.

In Nederland bevalt het de Minister best. De verhouding met de Nederlandse Ministers noemde Minister Pos zeer aangenaam.

Voorlopig denkt de Minister in Nederland te blijven. Voor de eerste maanden ligt geen reis naar Suriname in het verschiet. Het persoonlijke contact van de Gevolmachtigde Minister met zijn regering is gesteld op één maal per jaar. Slechts bij bijzondere gevallen zal de Minister naar Suriname vliegen.

Algemene mobilisatie in Egypte

Cairo. — President Nasser heeft vandaag bekendgemaakt, dat in Egypte de „algemene mobilisatie" is afgekondigd. „Wij zullen geweld met geweld keren", aldus Nasser. Hij waarschuwde Engeland en Frankrijk, dat hij hen verantwoordelijk zou stellen voor enigerlei schade en vertraging, die aan de scheepvaart door het kanaal wordt berokkend.

ROMME heeft ontwerp-programma gereed

's-Gravenhage. — De kabinetsformateur, prof. Romme, heeft gisteravond zijn ontwerp-programma voltooid, nadat hij in drie dagen een groot aantal gesprekken gevoerd heeft met leden van het demissionaire kabinet en deskundigen op verschillend, vooral financieel gebied. Het concept zond hij vanmorgen blijkens een officiële mededeling aan de fractieleiders van de P.v.d.A., de K.V.P., de A.R., de V.V.D. en de C.H.U. in de Tweede Kamer met het verzoek vóór woensdagochtend daarop te ageren en eventuele opmerkingen aan hem bekend te maken In deze tweede formatiepoging is dus thans een tweede fase aangebroken: die van het overleg in de fractie.

Opvallend is overigens in de officiële mededeling, dat prof. Romme aan de P.v.d.A., de K.V.P., de A.R. en de C.H.U. verzocht hun mening uit te spreken, hoe deze staan tegenover het t.z.t. adviseren van hun geestverwanten om zitting te nemen in een kabinet „van bevredigende samenstelling, dat het program van de formateur tot grondslag en richtsnoer heeft", doch dit verzoek niet deed aan de V.V.D. Volgens een woordvoerder van prof. Romme deed hij dit naar aanleiding van het standpunt van prof. Oud, fractievoorzitter van de V.V.D., die zich tijdens de formatiepogingen van dr Drees noch over zijn bereidheid tot deelneming aan de regering noch over diens program uitsprak.

* * * Aanval op de pers

De regering heeft gisteren tijdens de urenlange behandeling van de ontwerp landsverordening tot wijziging van de Algemene Verordening In- Uit- en Doorvoer 1908 enkele malen beweerd, dat de publieke discussie over dit ontwerp, welke aan die in de Staten vooraf ging, de zaak heeft vertroebeld.

Speciaal de publicaties en commentaren in de Antilliaanse pers werden voorbarig en schadelijk genoemd, mede omdat de buitenlandse bladen deze berichten nog eens hadden aangedikt, waardoor bij velen een onjuist idee over de onderhavige materie werd gevestigd.

Het Statenlid Finck voegde daar aan toe, dat de pers de bevolking niet in staat stelt een eigen mening te vormen, terwijl de C.O.P.-afgevaardigde v.d. Hoeven van opvatting was, dat alles binnenskamers had moeten blijven tot aan de openbare behandeling in de Staten.

Wij hebben ons, toen wij dit alles hoorden, afgevraagd, of de regering en de genoemde volksvertegenwoordigers wel een juiste opvatting bezitten over het wezen en de taak van de pers. Moet deze niet het nieuws brengen, dat is „fit to print"? En is het feit, dat een regering een geruchtmakend ontwerp bij de volksvertegenwoordiging indient, geen nieuws dat voor publikatie gereed is?

Mag het zelfs niet zó gezien worden, dat de pers-commentaren de regering er mede toe gebracht hebben een aantal oorspronkelijk geprojecteerde verhogingen der invoerrechten bij voorbaat uit dit ontwerp te schrappen, waardoor althans de slechtste indruk, die dit ontwerp op het buitenland maakte, werd weggenomen? En zou het niet ook om een andere reden schadelijk voor de Nederlandse Antillen zijn geweest, wanneer de pers over deze aangelegenheid had gezwegen? Nu zij dit immers niet gedaan heeft, wist men in het buitenland tenminste, dat er in de Nederlandse Antillen zelf tegenstand tegen dit ontwerp bestaat! Waardoor de schadelijke invloed, die het al aanstonds bij zijn aanbieding op de toeristische goodwill der Ned. Antillen had, toch in ieder geval enigszins werd verminderd.

Het verwijt aan de pers is zeker niet vrij van enige hypocrisie. Want is het niet, zoals de heer Da Costa Gomez ter zelfde Statenzitting zeide, veeleer de publikatie, die van de vergadering van het wetgevend lichaam der Ned. Antillen uitgaat, die afbreuk doet aan het welzijn dezer eilanden? Tijdens deze vergadering immers werden verschillende verhogingen van invoerrechten op toeristische artikelen vastgesteld. Het is natuurlijk een methode om anderen als de schuldigen aan te wijzen, terwijl men zelf boter op zijn hoofd heeft en oorzaak is van de slechte indruk, die in het buitenland gevestigd wordt.

Het is ten slotte niet zozeer de eigenaardige opvatting van de COP-afgevaardigde v.d. Hoeven, dat alles beter binnenskamers had kunnen blijven, terwijl het Weekblad Curaçao zelf dapper meehielp de zaak naar buiten uit te dragen, als wel de bizarre stelling van de heer Finck, dat de pers de bevolking verhindert een eigen mening te vormen. Wij dachten juist, dat de pers niets anders deed, dan de lezers er toe brengen er een eigen mening op na te houden door hun zin voor kritische beschouwing te ontwikkelen en door hen al die bijzonderheden en omstandigheden door te geven waardoor zij zich zelfstandig een oordeel over een aangelegenheid kunnen vormen. Maar het schijnt, dat ook op de Ned. Antillen nog — overigens verstandige — mensen volstrekt aftandse ideeën hebben over de taak van de pers in een democratisch bestuurde gemeenschap. Het wordt dan toch wel tijd, dat zij hun gevaarlijke opvattingen herzien, willen zij niet doorgaan voor onmondigen in een land, dat zich democratisch volledig bewust werd.

„GEZELLIGHEID" neemt afscheid van historisch clubgebouw

ORGELMUZIEK en wiri verdrijven de weemoed

Willemstad. — De leden van de Societeit De Gezelligheid hebben gisteravond op bescheiden doch waardige wijze afscheid genomen van het oude clubgebouw, de „landmark" tegenover de pontjesbrug. Omstreeks zes uur verzamelden de leden zich in de Societeit, waar men gezellig bijeen was totdat de komst van een Curacaos draaiorgeltje en een wiri het afscheidsfeest kwamen opvrolijken. Een buitengewoon aardige geste van de folklorische groep Lirico Antillanas was wel dat deze groep spontaan had aangeboden om het afscheidsfeest met enkele typische Curacaose dansen op te luisteren.

Toen de groep haar reportoire aanving verzamelden allen zich enthousiast om de grote zaal, waar gedanst werd. De bekende Benny met z'n dansers heeft voor 'n leuk programma gezorgd. Mooy Galante, de bij uitstek geschikte persoon voor conferendier bij dergelijke gelegenheden, droeg bij om de stemming te verhogen. Nadat wij enkele walsen, mazurka's etc. gezien hadden werd een tambu gebracht die zeer in de smaak viel. Ook het nummer waarbij twee dansers elkaar te lijf gaan en een stokkengevecht leverden, werd met een applaus beloond.

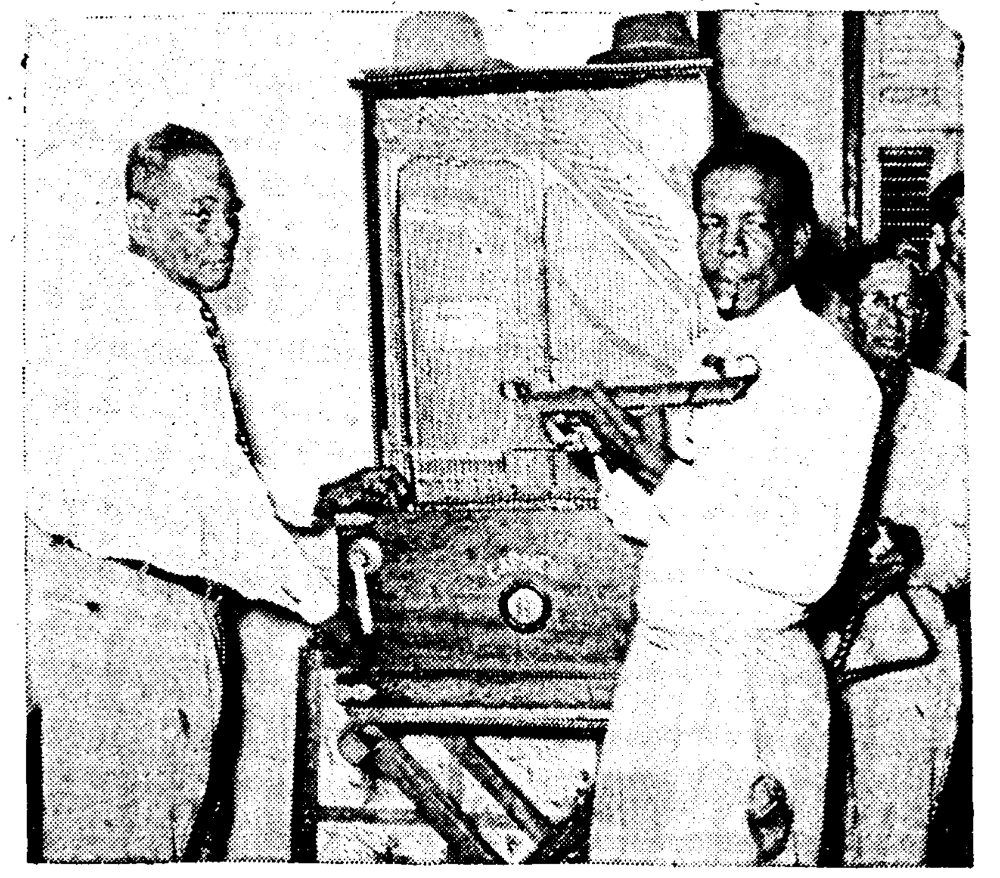
Mooy Galante, de man die zelf jarenlang op de planken heeft gestaan doch in verband met zijn gezondheid rust heeft moeten nemen, blijft nog maar steeds aan het toneel verbonden.

Door als conferencier op te treden, blijft hij bij de groep en weet daarmede ook een apart tintje aan een opvoering te geven. Want Mooy kent zijn pappenheimers wel. Gisteravond verbaasde hij eenieder door plotseling Gaito Boom uit de toeschouwers te halen. Gaito, die indertijd met de groep van Bula Waja naar Puerto Rico is geweest, moest en zou een tambu dansen. Sportief als Gaito is deed hij dit en hoe. De aanwezigen schaterden het uit. Ook Shon Tuyo De Jongh moest er aan geloven en werd uitgenodigd voor een echte mazurka. Een dans die Shon Tuyo zeer goed bleek te beheersen.

De groep bracht een programma, bestaande uit Curaçaose dansen, die Gezelligheid-leden vielen. Zo zeer zelfs dat enkele extra nummers werden geëist voordat men de artisten liet vertrekken. Namens het bestuur van de Societeit De Gezelligheid sprak de heer Charlie B. Debrot een woord van dank tot de folklorische dansgroep.

De heer Debrot dankte de leden van de groep voor de buitengewone geste, hun spontane aanbod om op dit afscheidsfeest te komen dansen. Hoewel de aanbieding geheel spontaan kwam en een bewijs was van het medeleven met de De Gezelligheid i.v.m. het verlaten van het oude clubgebouw, meende het bestuur toch een klein bewijs van appreciatie te moeten aanbieden hetgeen via de heer Debrot geschiedde door middel van een gesloten couvert. Het draaiorgeltje bleef vervolgens nog enkele uurtjes spelen en zij voorlopig wordt ondergebracht. Men de leden werden in de gelegenheid gesteld om enkele echte oude Curaçaose dansen te proberen. Er werd een druk gebruik van gemaakt.

De Societeit De Gezelligheid zal morgenochtend in optocht naar het Lucky Strike-gebouw trekken, waar hoopt aan het eind van dit jaar het nieuwe gebouw op de Handelskade te kunnen verhuizen. Want op de Handelskade moet de Societeit terugkomen. De traditie moet worden voortgezet. Op 3 augustus wordt verder een buitengewone ledenvergadering gehouden.

Het echte Curaçaose draaiorgeltje met de wiri maakten het gisteravond in de Societeit De Gezelligheid gezellig. Let op de sigaar in de mond van de wiri-speler.

Leerlingen van Cepim Bedrijfsschool ontvingen diploma van Ir. Biermann

Suffisant. — Hedenochtend hebben de geslaagde leerlingen van de Cepim-bedrijfsschool in de Algemene Recreatiezaal op Suffisant uit handen van de Directeur van de CPIM CSM het diploma van de Bedrijfsschool in ontvangst mogen nemen. Om tien uur waren alle leerlingen in de recreatiezaal verzameld, waar zij plaatsnamen op de gereedstaande stoelen.

Er waren vele leraren aanwezig alsmede enkele directie-leden, chefs van de verschillende afdelingen en andere belangstellenden. Spreker op deze gedenkwaardige ochtend was de heer ir Biermann, de dierecteur van de Cepim, die de geslaagde leerlingen toesprak. Ir Biermann wenste de geslaagden veel succes toe in de toekomst.

Na zijn toespraak overhandigde de directeur persoonlijk de diploma's aan de leerlingen. Voor ieder had de directeur een stevige handdruk en een vriendelijk woord.

De namen van de geslaagden zijn:

Bovenbouw

METAALTECHNISCHE RICHTING:

A. C. Alberto, P. S. Anania, E. d'Arnault, C. H. Brigitha, L. Brown, J. W. Chance, J. Z. Dammers, J. F. Elisabeth J. Ercicia, H. N. Hanst, R. C. Haseth, A. F. Joe, E. Th. Joens, L. R. Josephina, E. C. Julietta, O. P. de Lannoy, C. A. Mardenborough, S. L. Pieter, B. J. Pieternelle, E. H. Walrout, R. R. Regina, C. A. Reina, A. V. Salesia, J. M. Sambo, G. G. Schenker, Ph. F. Sluis, R. A. Specht, C. E. de Wind.

OLIE TECHNISCHE RICHTING FABRIEK:

P. L. Adamus, S. E. Baarn, R. F. M. Balentien, G. D. Cecilia, M. A. Damiana, N. C. Doran, L. S. Felipa, A. E. Hermanus, V. H. Ignacia, V. A. Job. A. T. Josephina, L. S. Lichtenberg, H. E. Linzey, H. S. Lourens, A. R. Lucasius, E. J. Martina, J. R. Martina, M. D. Peternelle, W. J. Quirindongo, F. C. Rosario, L. P. Sillé, F. L. Stroop.

OLIETECHNISCHE RICHTING LABORATORIUM:

L. G. Baromeo, E. H. Eloise, C. A. Homoet, W. E. Manning, T. A. Ster, R. S. Vlet, W. F. Zechiel.

Onderbouw

METAALTECHNISCHE RICHTING:

O. Ch. Arduin, E. C. Berkemeyer, L. T. de Boer, F. A. Busby, M. F. Conradus, H. M. M. Curiel, D. P. Faneyte, E. B. Frans, M. A. Goedgedrag, M. E. Gregoria, E. J. Guanipa, A. R. Herkul. J. R. Isenia, F. J. Jansen, M. A. Leonard, R. G. Lucas, G. J. Maduro, J. M. I. Martina, R. E. Martis, J. V. Meulens, R. D. Nowels, R. M. Olario. J. L. Pieternelle, P. D. J. Samson, D. C. Snijders.

Deze leerlingen gaan de BOVEN-

OLIETECHNISCHE RICHTING FABRIEK:

J. A. Cox, M. C. Eisden, H. O. Fidanque, R. R. Frans, R. E. Hubbard, H. Jacobs, F. P. Jansen, R. A. Loopstok S. D. Luyando, S. M. Maduro, H. C. Martha, E. A. L. Maria, J. A. E. Maynard, G. A. C. Payne, C. R. Pereira, C. A. Pieters, H. P. Pinedo, R. Th. Pluim, H. G. Polonius, E. A. Rosalia, E. B. Royer, R. A. Rijsenburg, D. E. P. Samuels, E. R. Singer, H. Sluis, J. W. Statie, B. M. de Wind.

De onderstreepte leerlingen gaan naar de BOVENBOUW.

OLIETECHNISCHE RICHTING LABORATORIUM:

S. L. Bernadina, P. C. Cornelia, W. J. H. Dorsch, P. C. Girigori, J. M. Gracia, H. B. Heyningen, V. R. Ilina, R. F. Isebia, V. Th., Isenia, M. G. Jansen, H. S. Juliana, R. A. Kalmera. R. Klosteren, L. R. Lard, R. A. Manuel, C. S. Martis, E. G. Nicasia, R. S. Suzana, M. I. Windster.

1 leerling gaat naar de BOVENBOUW. BOUW doorlopen.

Schrijver en fotograaf bezoekt Curacao

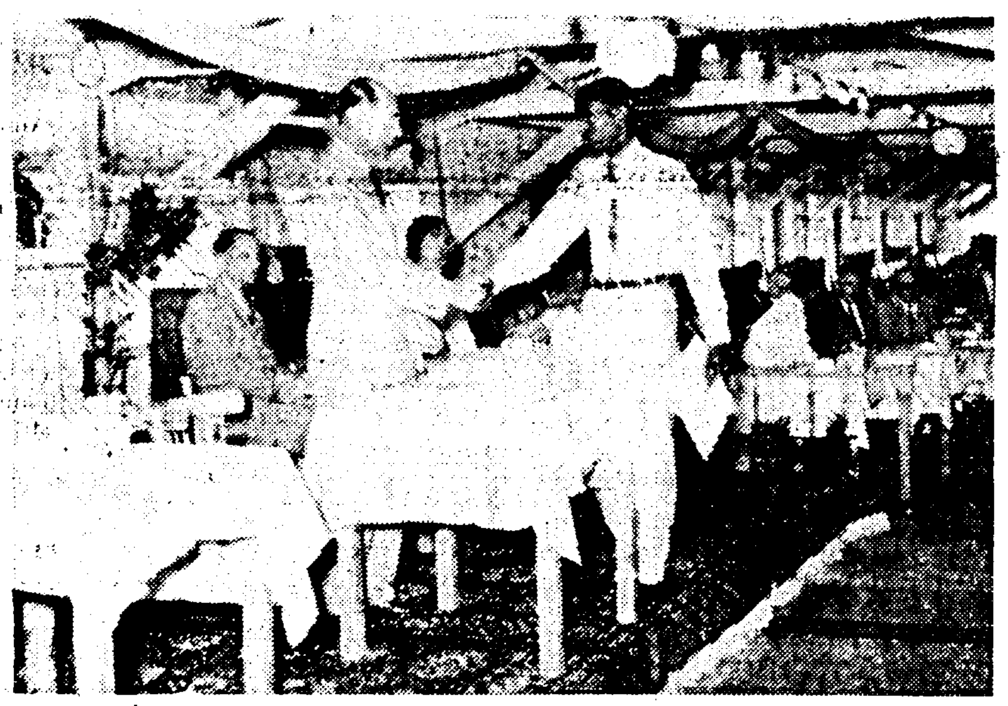
Willemstad. — Deze week hebben wij hier bezoek gehad van de schrijver Raymond A. Wohlrabe en fotograaf Werner Krusch.

De heer Wohlrabe schrijft artikelen voor het Amerikaanse blad "TOWN JOURNAL" (vroeger Pathfinder, Washington D. C.) en voorts een boek "The Countries and the People of the West Indies", welk boek een aanvulling is op aardrijkskundeboeken voor highschools en colleges in de Verenigde Staten.

Hij zal eventueel ook foto's leveren aan het bekend maandblad "Holiday" en ook een geillustreerd artikel schrijven voor het dagblad "Christian Science Monitor" te Boston.

Deze maand verschijnt zijn boekwerk "The People of Austria", welke gevolgd zal worden door "The People of Germany", beide aanvullende aardrijkskunde boeken van vorengenoemde Amerikaanse leerinstellingen.

De heren Wohlrabe en Krusch die per P. A. A. reizen en alhier op Piscaderabaai gelogeerd hebben, zijn op Curaçao rondgeleid door de heer James Leander van ons Toeristen Bureau.

Ir. Biermann, directeur van de CPIM/CSM reikte hedenochtend aan de geslaagden van de Bedrijfsschool de diploma's uit.

Societeit De Gezelligheid

Het Bestuur van de Societeit De Gezelligheid verzoekt de aanwezigheid van ALLE LEDEN MET HUN DAMES in het oude Penha-Clubgebouw op:

ZONDAG, 29 Juli a.s. om 10 uur v.m. teneinde gezamelijk:

1o — de Club-vlag te strijken onder het spelen van de treurmars van Chopin, door het Blaas-Ensemble Santa Cecilia.

2o — voorafgegaan door de Harmonie Santa Cecilia onder het spelen van de vrolijke mars „De Goede Oude Tijd", met Club-vlag, zich te voet naar het tijdelijke Clubgebouw te begeven.

3o — voor het tijdelijke Clubhuis opgesteld, begeleid door selecte muziek het Jubileumbord te onthullen en bij trommelslag de Club-vlag te hijsen.

4o — zich te begeven naar het gastvrije gebouw Palacios onder de tonen van de muziek-mars „Hou Je Moed Maar In", en het zich overgeven aan de verdere festiviteiten zoals bekendgemaakt in ons contact-blad. Na de openingsrede van de Voorzitter, zal de Santa Cecilia sluiten met de Nationale Volksliederen, „Nos Tera Ta Baranca" en „Wilhelmus".

HET BESTUUR

Enkele der gelukkige leerlingen met hun prachtige diploma in de Recreatiezaal te Suffisantdorp.

C.T.C. klopt N.E.N. in hersengymnastiek-competitie

Willemstad. — Doordat de C.T.C. 20 punten behaalde uit de wedstrijd tegen de N.E.N., gisteravond via de Curom-zender gebracht, en haar tegenstandster het tot 17 punten bracht, hebben de Curaçao Trading Co.-mensen zich van een plaats in de finale van deze veel beluisterde hersengymnastiekuitzendingen, verzorgd door de V.G.K.S., verzekerd.

Het was gisteren in de Curom studio voor de insiders een vraag of de uitzending ditmaal zou slagen. Immers zij wisten van de wijziging in het stellen der vragen af en het zal wel een openbaring voor de luisteraars zijn geweest, dat ditmaal van de normale procedure werd afgeweken. Werden tot de uitzending van gisteren altijd verschillende vragen aan de beide ploegen gesteld, nu werden de beide ploegen over twee studio's verdeeld en kregen zij dezelfde vragen. Dank zij de grote medewerking van de staf van de Curom, waarvan wij in het bijzonder de heer Quast willen noemen, mogen wij gerust zeggen dat de uitzending volkomen geslaagd kon worden genoemd, en ook op het technische gedeelte valt zeer beslist niets aan te merken.

Kon men een kijkje nemen in de studio, dan zag men de twee ploegen geheel van elkaar afgezonderd, met angst en beven de vragen afwachten. Daar de mogelijkheid aanwezig was om één der ploegen in de gelegenheid te stellen de vragen en de antwoorden van de andere partij mee te beluisteren, moest er natuurlijk zorg voor worden gedragen dat het meeluisterende team het eerst de vragen gesteld kreeg.

Teneinde beide ploegen hiertoe in staat te stellen, werden niet 15 doch 20 vragen gesteld en werd na 10 vragen door de teams van studio verwisseld. Pittige marsmuziek luisterde de 3 minuten pauze bij het wisselen op.

De wedstrijd zelf was spannend van het begin tot het einde. De CTC viel de eer te beurt de eerste vraag te mogen beantwoorden en uit de twee dierennamen met 2 letters veroverden zij 1 punt; ook de N.E.N. wist hieruit 1 punt te vergaren. De derde vraag was een rekenkundig vraagstukje waarop de N.E.N. het antwoord schuldig moest blijven, terwijl de CTC het aantal huizen aan ene zijde van de straat prompt beantwoordde. Dit verschil van 2 punten werd evenwel weer genivelleerd door het juiste antwoord van de N.E.N., welke Romeinse godin de beschermster van kunsten en wetenschappen was, hetgeen Minerva moest zijn.

Een bijzonder aardige vraag vonden wij ditmaal het verborgen gezegde in: „Na een onverwarmd volksfeest zijn woning binnentreden", waarop zeer laconiek werd geantwoord: „Van een koude kermis thuis komen", hetgeen wij maar een uiterst scherpzinnig antwoord vonden.

Grote hilariteit verwekte de opmerking van één der hersengymnasiasten dat geel groen was, waarop Han Rang repliceerde dat rood dan misschien ook wel blauw kon zijn. De bewuste persoon had kennelijk de vraag niet goed verstaan, want gevraagd werd nog enige uitdrukkingen als: zo wit als sneeuw. De NEN zijde vermeldde: zo groen als gras, zo geel als saffraan en zo zwart als de nacht, hetgeen dan ook de volle honorering verkreeg.

Op sportgebied was ditmaal, hoe kon het ook anders, de Tour de France ingeschakeld; het antwoordt, welk blad dit groots wielerfestijn organiseert. n.l. het Parijse blad L'Equipe, bezorgde beide teams 1 punt. Vóór de collectieve vraag was de stand nu: 18—16 in het voordeel van de CTC, dus alles was nog mogelijk. Dr. Konrad Adenauer, was evenwel een te zware opgave voor het personeel der NEN en zij moesten met 1 punt genoegen nemen; de CTC raadde bij de tweede keer goed, zodat met deze twee punten, de eindstand 20—17 werd.

Het winnende team bestond uit de heren: Sweers, Moen, Hensen, Bollé en van Blerk, die wij met het behaalde resultaat feliciteren. Gaarne willen wij ook de verliezende ploeg memoreren, bestaande uit: Mevr. Da Costa, Mevr. de Jong, Mej. Mets en de Heren Bakkenist en Brakema, die zo eervol ten onder ging.

De avond werd feilloos geleid door G. Schöttelndreier en Han Rang, goed geassisteerd door Mieke Drok en de tweede Mieke, die deze avond nodig was: Ans Rang. Wel is waar behoefde Ans niet zo talrijk het belletje in de tweede studio te hanteren, maar zij is niettemin een onmisbare schakel bij de wedstrijden, op deze wijze voor de microfoon gebracht.

Wij vernamen nog dat talrijke luisteraars hun adhaesie hebben betuigd met deze uitzending en het is dus wel te verwachten dat de organisatoren op deze ingeslagen weg zullen voortgaan.

Volgende week vrijdag staat de belangrijke match: Morris E. Curiel & Sons tegen de V.G.K.S. I op het programma; Jan Tiepen en Ge Schöttelndreier zullen dan als vragenstellers optreden.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De straatdienst en de mobiele brigade maakten gisteren 12 P.V.'s op en verleenden 28 maal assistentie.

„S.O.A."-competitie op het „K.S.V."-terrein

Willemstad. — Ter gelegenheid van het 6-jarig bestaan van de S.V. „S.O.A." wordt op zondag 29 juli op het K.S.C.-terrein op het Rif een knockout-voetbalcompetitie georganiseerd.

Het knock-out-schema ziet er als volgt uit:

10.00 v.m. — 10.55 v.m. Telefoondienst v/s Drukk. de Cur. Courant., 11.10 v.m. — Van Wilpen v/s Viceroy Union. 12.20 n.m. — 13.15 n.m. Omega v/s Excelsior. 13.30 n.m. — 14.25 n.m. S.O.A. v/s P.S.V.

14.40 n.m. — 15.35 n.m. Winnaar A v/s Winnaar B, Winn. E. 15.50 n.m. — 16.45 n.m. Winnaar C v.s. Winnaar D Winn. F. 17.00 n.m. — Finale Winnaar E v/s Winnaar F.

Aan de navolgende spelregels dient men zich te houden:

1. De verenigingen worden vriendelijk verzocht om 9.30 v.m. op 't K.S.C.-terrein aanwezig te zijn. 2. De verenigingen moeten 10 minuten voor de aanvang van hun wedstrijd hun opstelling indienen bij de omroeper. 3. Alle verenigingen moeten geuniformeerd tegen elkaar uitkomen. 4. Elk vereniging dient zorg te dragen voor een grensrechter en een bal. 5. Duur der wedstrijden: 2 x 25 min. 5 min. rust. Bij gelijkspel 2 x 3 penalties. Daarna beslist het lot. Finale: 2 x 35 min. 6. Alle beslissingen van de scheidsrechters zijn bindend. 7. Een vereniging, die 10 min. na de vastgestelde tijd niet op het terrein aanwezig is, verliest de wedstrijd. 8. De verenigingen mogen met niet minder dan 8 spelers uitkomen. 9. Elke speler mag slechts voor een vereniging uitkomen. 10. De verenigingen worden vriendelijk verzocht om met niet meer dan 2 A-klasse spelers van de C.V.B. in hun elftal mede te brengen. 11. Vervanging der spelers: 2 voor de rust en 1 na de rust. De doelverdediger mag gedurende de gehele wedstrijd vervangen worden.

VERLOOFD

V. A. PANTOPHLET

en

A. J. CRATSZ

Curaçao, 27 Juli 1956.

Vlucht

Albert Plesmanluchthaven. — Het K.L.M. vliegtuig, dat 24 juli uit Amsterdam vertrok, arriveerde 25 juli om 19.38 uur te Curaçao; terwijl de machine, die 25 juli van Curaçao opsteeg, 27 juli om 01,34 uur te Amsterdam landde.

De overheidsverantwoordelijkheid in de lectuurvoorziening

Een bijdrage tot gedachtenwisseling

door Anton W. Vogelsang

II. Overheidszorg in de Lectuurvoorziening

Met het begrip lectuurvoorziening willen wij aanduiden het samengesteld geheel van maatregelen, dat de leeslust bevordert en de middelen daartoe binnen het bereik brengt van ieder individu van de te verzorgen groepen. De wijze, waarop de lectuurvoorziening geschiedt en de mate waarin aan een bestaande behoefte wordt voldaan, noemen wij de lectuurspreiding. De bevordering van de omvang en het niveau van de lectuurvoorziening zullen wij aanduiden met de lectuurbehartiging.

Wanneer wij in het woord lectuurvoorziening het accent even verschuiven, ontdekken we het element vóóruit zien. In het woord overheidszorg vinden wij het element, dat dit aan dit aspect van de lectuurvoorziening tegemoet komt: voorzorg.

In de lectuurvoorziening en de overheidszorg (lectuurzorg) beschouwen wij deze elementen als onmisbaar en inherent aan de begrippen, welke wij er mede aanduiden. Wij hebben ze dan ook **progressief** genoemd en zullen daartoe nog argumenten aanvoeren. In deze progressiviteit vonden wij de overheidsverantwoordelijkheid begrensd door de overheidsmiddelen. Initiatief zagen wij haar beperkt door het prevalente particulier initiatief.

Lectuurspreiding

Beseffend dat het nemen van een initiatief en de uitwerking daarvan in personeel en ander opzicht omvangrijke zorgen kunnen veroorzaken, zal de overheid dit graag overlaten aan het particulier initiatief en dit aanmoedigen en bevorderen. De algehele verantwoordelijkheid gebiedt de overheid echter dit in zijn ontwikkeling gade te slaan en met aandacht te volgen. Wanneer de lectuurspreiding niet commercieel geschiedt kan de bekostiging daarvan niet altijd uit particuliere middelen plaats vinden en dan heeft de overheid een subsidiaire taak, welke zij binnen progressieve grenzen zal verrichten, waar, wanneer en voor zover dat nodig is. De lectuurspreiding zal, wanneer deze niet gecoordineerd wordt, hiaten kunnen vertonen; urgente voorzieningen kunnen achterwege blijven, terwijl minder noodzakelijke voorzieningen getroffen worden. De overheid zal trachten zulke hiaten aan te vullen. Doelmatige spreiding zal in de hand worden gewerkt door coordinatie door of vanwege de overheid krachtens het beginsel van algehele verantwoordelijkheid. A priori zien wij de overheidszorg in de lectuurspreiding al **aanmoedigend, ondersteunend, aanvullend** en **regelend** binnen de initiatieve begrenzing van haar verantwoordelijkheid.

De mate, waarin aan een bestaande behoefte wordt voldaan, kan worden bepaald door een nauwkeurig onderzoek naar deze behoefte. De waarde en de urgentie van de lectuurvoorziening worden beoordeeld door de overheid. Het progressief karakter van de lectuurzorg onderstelt een progressieve opvatting. Naar deze progressiviteit noemden wij deze lectuurzorg de lectuurbehartiging.

Lectuurbehartiging

De lectuurvoorziening in een land zal tenminste moeten zijn aangepast aan het culturele niveau van het volk. Een overheid zal evenwel trachten dit niveau op te voeren. Zeker wanneer het samengaan van de individuele en groepsculturen een volk niet op een niveau plaatst, dat een overheid gewenst voorkomt, zal de overheidszorg stimulerend moeten zijn. Het cultureel niveau van de gemiddelde individu wordt met de behoefte van dit individu slechts vastgesteld na een nauwkeurige analyse. Aan de gebleken behoefte zal tenminste moeten worden voldaan, want uit het recht van de individu en groep, om zelf de middelen tot opvoeding en vorming te kiezen, volgt, dat deze middelen ook binnen het bereik moeten liggen. Voor zover de lectuurvoorziening in het verticale vlak ligt, zien wij de grens tussen de lectuurspreiding en lectuurbehartiging daar, waar de behoefte een wens wordt.

De mate, waarin aan een bestaande behoefte wordt voldaan, noemden wij, met de wijze, waarop de lectuurvoorziening geschiedt, de lectuurspreiding. Wanneer niet alleen aan de behoefte, maar ook aan de individuele wensen tegemoet gekomen wordt, is dit lectuurbehartiging: de bevordering van de omvang en het niveau van de lectuurvoorziening.

De massa-communicatiemiddelen van onze tijd hebben heel nieuwe eisen gesteld aan de lectuurvoorziening. De belangstelling voor allerlei wetenschappen, voor de technische ontwikkeling en produktie voor landen en volken en hun problemen is door de film en de televisie en door de snellere berichtgeving van radio en pers aanmerkelijk vergroot. Met deze belangstelling neemt de behoefte toe en schept individuele wensen. Ook de toename van de internationale culturele uitwisseling — zelf gevolg van eenmaal gewekte belangstelling — vergroot behoeften en wensen. Zulke invloeden van buiten bevorderen, wanneer ze worden ingewilligd, het cultureel niveau van een land. De mogelijkheid van de vergelijking van eigen waarden met die van anderen, door de lectuurvoorziening, verleent aan haar bevorderende invloed op het cultureel niveau, een zelfwerkend karakter, dat wij al cumulatief en culminerend noemden. Dit is meer dan een rechtvaardiging van de lectuurbehartiging: het is een bewijsgrond voor haar noodzaak en van haar wezenlijke waarde tevens. Uit de culturele zelfwerkzaamheid en de uitwisseling van waarden ontstaan nieuwe initiatieven, welke een cultuur belangrijker maken en tenslotte toonaangevend kan doen zijn, ook in de uitwerking naar andere opzichten.

De argumentatie bewijst de geschiedenis in een Gouden Eeeuw, een Renaissance, een Reformatie en Contra-Reformatie en vele andere stromingen, die kenmerkend zijn voor een land of een tijdperk. Ook in het tegendeel wordt dit bewezen. In landen, die hun grenzen sluiten voor invloeden van buiten; waar de overeid zich dringt in het recht van de ouders en de invididu; waar de lectuurvoorziening belemmerd wordt of verwaarloosd, zien wij met ontstellende zekerheid het cultureel niveau dalen. Het niet voldoen aan de bestaande behoefte; de eenzijdige opdringing van lectuur en de belemmering van de lectuurvoorziening zijn door de beperking van de vrijheid van de individu te beschouwen als overeidsbemoeienis op het geestelijk vlak, waar de overeid haar verantwoordelijkheid te buiten gaat. De overeidszorg in zulke landen, zo deze al aanwezig is, krijgt door eenzijdigheid het karakter van bemoeienis. Er ontbreekt verfrissing, vergelijkingsmateriaal en vernieuwing. Er is geen verdieping in de waarden en nieuwe elementen worden er niet toegevoegd. Waar die kunstmatig worden aangebracht, ontstaat wel eens een aanvankelijke, schijnbare opleving van de cultuur door verheerlijking van staat of ras, welke als inspiratiebron spoedig verstart en ten dode gedoemd is. De cultuur verarmt zienderogen. Verwaarlozing van de lectuurvoorziening leidt tot het zelfde resultaat; naarmate de veronachtzaming plaats vindt moet deze beschouwd worden als een ernstig tekort van de overheidsverantwoordelijkheid in de tijdelijke orde, welke in zijn uitwerking van invloed is op het geestelijk vlak. Wij vinden hier enerzijds een sterk argument voor de democratische beginselen, anderzijds een erkenning van de hoge waarden van de lectuurvoorziening.

Met deze waarden zal de overeid bij de vaststelling van de waardebepaling van de lectuurvoorziening ten opzichte van andere voorzieningen terdege rekening moeten houden. Haar opvatting en inzicht moet worden getoetst aan de behoeften en wensen van de onder haar gezag gestelde bevolking in al haar geledingen, om zo te komen tot de urgentiebepaling. Waar deze afhankelijk is van een nauwkeurige analyse zal, om tot een goede lectuurvoorziening te geraken, zulk een onderzoek noodzakelijk zijn. De uitslag van zo'n onderzoek zal van tijd tot tijd moeten worden vergeleken met, de resultaten van het daarop aangepaste overheidsbeleid in de lectuurvoorziening.

Zaterdagmiddag is onder zeer grote belangstelling op de begraafplaats „Eik en Dal" te Bilthoven het stoffelijk overschot van Prof. Dr. W. J. A. Kernkamp, Minister van Overzeese Rijksdelen, ter aarde besteld. Onder de velen, die de begrafenis bijwoonden bevond zich ook Z. E. Dr. W. Drees.

Ook meer longkanker in Sovjet-Unie

Londen. — Een vooraanstaande Russische chirurg, die thans in Engeland vertoeft heeft aan een Britse parlementslid verteld, dat longkanker ook in de Sovjet Unie steeds veelvuldiger voorkomt.

Hij weet dit niet aan roken, maar aan het toenemende gebruik van teer bij bestrating en aan uitlaatgassen van verbrandingsmotoren.

Dit heeft Walter Elliot, een conservatieve ex-minister van gezondheid in het Lagerhuis verklaard in een discussie over de gezondheidstoestand in Schotland. Hij zei dat de chirurg wiens naam hij niet noemde, voorzitter van de Sovjet-medische akademie is, en deel uitmaakt van de Russische parlementaire afvaardiging, die thans een bezoek aan Engeland brengt.

Afrikaanse schonen vechten om hand van opperhoofd

Brazzaville. — Twee Afrikaanse schonen hebben in de straten van Potopoto, de Afrikaanse wijk, van Brazzaville, in Frans Aequatoriaal Afrika, slag geleverd om de hand van een plaatselijk opperhoofd. De strijd had tot gevolg, dat tien personen door de politie werden aangehouden en het opperhoofd met een gebroken kaak in het ziekenhuis terecht kwam. Verschillende mensen liepen verwondingen op tijdens de vechtpartij, die telkens weer oplaaide en 48 uur voortduurde.

Het begon met een woordenwisseling tussen de twee schonen op het marktplein. Al spoedig gingen de dames over tot handtastelijkheden, waarbij allengs vrienden en kennissen partij kozen. Het opperhoofd kreeg op een gegeven moment een hevige slag tegen de kaak, die daartegen niet bestand bleek te zijn.

Voormalige P.S.V.-ers stichtten Comité Steun Eenheidsfront

Paramaribo. — Comité Steun aan het Eenheidsfront is de naam van een organisatie, die dezer dagen aan het politieke firmament in Suriname is verschenen. Het comité staat onder leiding van de voormalige PSV-er Napoleon Correia, die voorlopig bij geen enkele partij is aangesloten, maar zich als taak gesteld heeft het Eenheidsfront te redden, dat bedreigd wordt door de ontevredenheid van de PSV over de gáng van zaken.

Wie er precies in het Comité zitten, is niet bekendgemaakt, maar op een bijeenkomst, die dezer dagen belegd werd, bleken er 3 PSV-ers bij te zijn, die de volgende dag voor de PSV geschorst werden.

Op een openbare bijeenkomst op een erf aan de Saramaccastraat deed het comité zijn intrede op het politiek toneel. De voornaamste woordvoerder was de heer Correia, die vooral de PSV-Statenleden in bescherming nam tegen de verwijten, die de PSV onlangs aan hun adres richtte, namelijk dat zij als politicus gefaald hadden en meer Eenheidsfronter dan PSV-ers bleken te zijn geworden. Er werd flink van leer getrokken tegen de PSV en haar leiders.

Op een tweede vergadering twee dagen later gehouden op een erf aan de Gemenlandsweg, werd er met stenen gegooid, toen de vergadering reeds een tijd geduurd had en de sprekers gefulmineerd hadden tegen de PSV. Een vrouw werd met een bloedende verwonding aan het hoofd naar het hospitaal gebracht. De politie was niet in staat in het nachtelijk duister de onverantwoordelijke steengooiers te ontdekken.

„Het Nieuws" tekende bij de verschijning van het Comité aan, dat het het zuigelingenstadium van de Surinaamse politiek, althans van degenen, die zich bij tijd en wijle geroepen achten politiek leider te spelen, in het licht stelt, want als men zich lid van een partij voelt en de partij ter harte neemt en grieven tegen de leiding heeft, vecht men dit uit in de partij, waar men een oppositiegroep, een vleugel, vormt, maar men trekt niet op met mensen, die niet in de partij zitten om een andere politieke groepering, in dit geval het Eenheidsfront, tegen de eigen partij in bescherming te nemen.

Nixon en Stassen gaven elkander de hand

Washington. — President Eisenhower is per vliegtuig te Washington teruggekeerd van de conferentie van Amerikaanse presidenten te Panamá. Hij had een hartelijke begroeting voor vice-president Nixon en eveneens voor Stassen, die gisteravond de verwijdering van Nixon op de presidentiele candidatenlijst voor de verkiezingen dit jaar voorstelde. Enkele minuten vóór de komst van Eisenhower hadden Nixon en Stassen een kort onderhoud op het vliegveld en schudden elkaar de hand. Beiden glimlachten.

Amerikaanse Bezettingsleger niet langer geduld

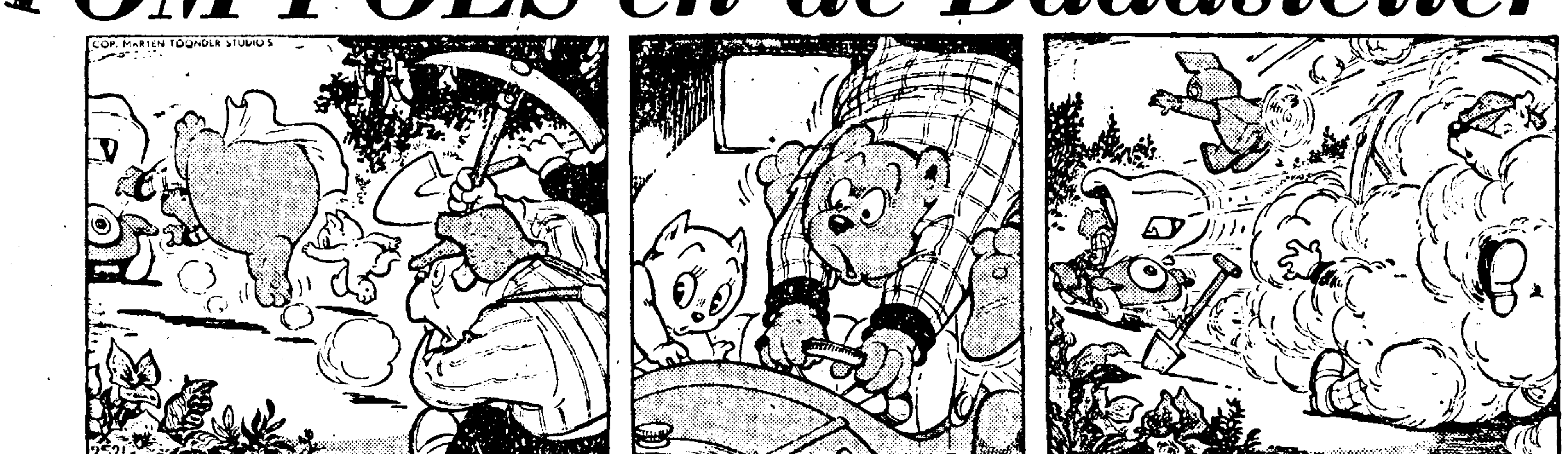
Duitsland. — De publieke opinie in de Duitse Bondsrepubliek is zeer geschokt door het misdadig optreden van soldaten der in de omgeving van Neurenberg gelegerde Amerikaanse bezettingstroepen.

Van zeer recente datum is het geval van Erhard Payerl, een jonge electriciën, die na een bezoek aan het zwembad door een troepje dronken Amerikanen werd aangevallen. Zij beroofden hem van zijn geld en fototoestel, waarna ze hem een aantal slagen in het gezicht, benevens enkele trappen in de maagstreek toebrachten. Overdekt met blauwe plekken werd het slachtoffer naar het ziekenhuis gebracht, waar de doktoren een darmbreuk vaststelden. Terecht begint de bevolking met verlangen uit te zien naar het moment, dat zij van de zegeningen van dit bezettingsleger wordt verlost.

Het slachtoffer, Erhard Payerl, moest in een ziekenhuis worden opgenomen, na een brute overval van dronken Amerikaanse soldaten.

TOM POES en de Daadsteller

2521. Toen de daadsteller eenmaal een gat in de muur van het gevangenisje gemaakt had, was het verder gemakkelijk werk. De beide getergde werklieden hielpen een handje mee en nu lag al gauw het gehele metselwerk open. Met een woest gegrom namen ze hun houwelen ter hand en zette de achtervolging in.

„L-lopen, Tom Poes!" hijgde heer Ollie, die zich met grote sprongen over de opgebroken weg voortbewoog. „Ze......ze willen kwaad, als je begrijpt, wat ik bedoel!" „Geen wonder", riep Tom Poes, „dat komt er van als men zomaar iemand in een cel zet En daarom is het ook niet goed, als U het voor het zeggen hebt!"

Heer Bommel gaf daar geen antwoord op. Hij had geen adem meer en bovendien bracht die opmerking hem op een idee. Want hij bedacht opeens, dat de daadsteller immers deed wat hij zei en dat het een klein kunstje moest zijn om de woeste wegwerkers door het ijzeren mannetje onschadelijk te laten maken. Maar de adem ontbrak hem ook daarvoor en dat was misschien maar goed ook. Met een laatste wanhopige sprong dook hij in de Oude Schicht en startte de motor. .... —

De goede auto scheurde weg, met zo'n geweld, dat de aardklompen en de benzinedampen het uitzicht aan de achtervolgers ontnamen. Ze bleven hoestend en blazend achter — en dat is het laatste wat men in deze geschiedenis van hen horen zal. ...

De robot staarde intussen met zijn ene oog vragend naar het verdwijnende voertuig. Daarop bracht hij plotseling een propellertje op zijn rug te voorschijn. ....

Zoemend verhief hij zich in de lucht om achter op de auto te springen. Waarschijnlijk bevatte het denkraam op zijn metalen schedel nog wel het begrip, dat hij bij heer Bommel hoorde.

Beroepskunstenaars in Suriname hielden studiebijeenkomst

Paramaribo. — Kunstenaars kijken U aan was de benaming van een bijeenkomst dezer dagen gehouden door de beroepskunstenaars in Paramaribo, een handvol waarbij slechts drie Surinaamse kunstenaars: Albert Helman en de schilder Erwin de Vries, en de pianiste Jetty Hajary. De overige deelnemers waren Edwin Thomas, Mies-Thomas-Hagens, Titia van Teeseling, Harman Haakman, J. van den Andel en Ignace Verkerk, allen onder auspiciën van de STICUSA in Suriname werkzaam.

Het onderwerp der bespreking, die in een der zalen van het Cultureel Centrum Suriname werd gehouden en toegankelijk was voor een beperkt aantal belangstellenden, ging over „de taak van de kunstenaar in Suriname". Heel wat geinteresseerden moesten bij gebrek aan ruimte worden weggezonden.

De deelnemers bleken allen behoefte te hebben aan plaatselijk materiaal dat evenwel niet voorhanden werd geacht of uiterst moeilijk te bereiken bleek te zijn. Met Westerse technieken als uitgangspunt hoopte men, dat plaatselijk scheppingswerk zou onstaan.

Na de discussie brachten de deelnemers elk een stuk eigen werk.

— Onlangs meldden verscheidene Russische bladen, dat een spoorwegarbeider een pot met munten ter waarde van anderhalf miljoen roebel had gevonden. Nu is uitgekomen, zo meldt het Russische blad „Troed", dat de man de pers bij de neus heeft genomen: Hij hoopte door de publiciteit zijn positie te kunnen verbeteren. Er is een vervolging tegen hem ingesteld.

Radioactieve neerslag wordt beperkt

Washington. — De voorzitter van de Amerikaanse commissie voor atoomenergie, Lewis Strauss, heeft medegedeeld, dat het mogelijk is gebleken de gevaarlijke radioactieve neerslag van atomische ontploffingen te beperken. Strauss verklaarde, dat het bij recente atoomproeven in de Stille Oceaan beter gelukt is de uitwerking in de onmiddellijke omgeving van een doel te vergroten en de afstand, waarop radioactieve neerslag kan vallen, te verkleinen. Hij voegde er aan toe: "Zo hebben de recente proeven niet alleen uit militair oogpunt veel belangrijke dingen aan het licht gebracht, maar ook uit een algemeen menselijk. Wij zijn ervan overtuigd, dat neerslag, die voor een groot gebied gevaar oplevert, niet een noodzakelijk verschijnsel is bij het gebruik van zware atomische wapens".

BRUILOFTSMARS

door

R. A. DICK

13

Toen ze stilstonden, keerde Peter zich om in zijn stuurstoel en de blik, waarmee hij Rose Ann aankeek, was zo intens en veelzeggend, dat zij even het gevoel had of ze weer hoog in de wolken zweefde.

„Ja, komt u nu alstublieft," zei Smithers ongeduldig, terwijl hij de deur opende en het trapje neerliet, maar Rose Ann hoorde het nauwelijks, want Peter vroeg op hetzelfde ogenblik: „Waarom heb je me niet opgebeld?"

„Waarom ik niet heb opgebeld?" vroeg ze verbaasd. „Ik dacht vast, dat jij nog wel zou telefoneren".

„Dat heb ik ook gedaan. Geprobeerd tenminste. Ik weet niet hoe vaak, uit het hotel in New York. Maar ik kreeg nooit gehoor."

„Maar hoe had ik jou kunnen opbellen? Ik wist toch niet, waar je was," zei Rose Ann. En ik begrijp er niets van, dat je ons nummer niet te pakken kon krijgen. Er is haast altijd wel iemand thuis en ik ben bijna niet weggeweest."

„En nu geen woord meer," zei Smithers, „of mijn aanbod gaat niet door. Wij moeten weg. We kunnen mijnheer Hart niet laten wachten."

Hij gaf Rose Ann's reistas aan de man in overall, die op hen toe was gekomen en begon toen aan de mouw van haar mantel te rukken, alsof hij haar zo uit het vliegtuig wilde sleuren.

„Dan snap ik niet, waarom ik je niet kon bereiken. Het lijkt wel of er iemand tussenbeide kwam om de gesprekken te blokkeren," zei Peter.

„Zeg, als jij je baan niet wilt verliezen, laat juffrouw Prynne dan uitstappen. We kunnen onze tijd hier niet verkletsen," zei Smithers.

Rose Ann stond op, ging het trapje af en keek, toen ze beneden was, om.

„Dág!" riep ze. „Heel hartelijk dank voor de heerlijke reis!"

„Prettige dagen, Rose-Ann. En tot Zondag!" riep Peter terug. „Maar, waar zijn je vrienden? Is er niemand om je te halen?"

„Ik heb hun gezegd, dat ik mijn weg wel vind," zei Rose-Ann. „Maak je maar niet bezorgd!"

„Nou, ik vind het maar vreemd...." begon Peter, maar Smithers had het trapje al losgemaakt, haalde het naar binnen en begon de deur te sluiten. Op het laatste ogenblik stak hij echter zijn hoofd nog even naar buiten en zei met schorre stem: „Ik ben een enige zoon. Mijn moeder is weduwe en ik ben haar kostwinnaar." En voordat

Ze voelde zich opeens heel eenzaam, toen de motor aansloeg, de machine over de startbaan taxiede en opsteeg. Ze haalde haar zakdoek voor de dag en wuifde het toestel na, tot het niet meer was dan een donkere stip tegen de hemel.

De man in de blauwe overall had bij haar tas staan wachten, maar toen ze omkeek en hem de weg naar de stad wilde vragen, stond hij er niet meer. Ze zag hem over het grasveld naar de loods sloffen. Wat een klein vliegveld was het voor een stad als Charterville, dacht ze, met maar één loods en één startbaan.

„Hoort u eens!" riep ze, toen ze de man een stuk had ingehaald, maar hij liep door en ze riep nog eens harder. Hij keek even om en liep toen weer door.

Ze holde nu achter hem aan en tenslotte bleef hij stilstaan.

„Zoudt u mij willen zeggen, wat de kortste weg naar de stad is?" vroeg ze nog hijgend van het harde lopen.

Hij schoof zijn pet wat achteruit, krabde zich achter de oren en herhaalde peinzend: „De kortste weg naar de stad?"

„Ja, ik moet naar de familie Willoughby, in de Bergstraat."

„Tja," zei hij traag, „d'r moet hier ergens in de buurt wel ene Willet wonen."

„Nee, Willoughby," zei Rose-Ann. „Mijnheer Willoughby van de papierfabriek."

„O, ja," zei de man. „Een tantezegger van mijn zuster heeft eens een tijd in een papierfabriek gewerkt."

Ze begreep, dat ze zo niet verder kwam en vroeg daarom maar weer, hoe ze het best naar de stad kwam.

Hij moest daar lang over nadenken en zei toen, dat ze de weg achter de loods maar moest volgen, tot aan het vliegveld. Dan kwam ze vanzelf wel in de stad.

„O, dus dit is nog niet het echte vliegveld," zei Rose-Ann. „Ik vond het ook al zo klein."

„Groot genoeg voor mij," zei hij. „Groot genoeg voor één man om te onderhouden. Nee, hoor, ik zou niet graag willen, dat het groter was."

„Is het een particulier vliegveld?"

„Jawel," zei hij. „Het is van mijnheer Groves. Hij heeft me vanmorgen gezegd, dat ik uit moest kijken naar een vliegtuig, dat zowat om 2.45 uur zou landen. Nou — het is 2.52 en ik heb uitgekeken."

„Ja, dank u wel," zei Rose-Ann. Ze vroeg zich af of ze hem een fooi moest geven, nu hij blijkbaar speciaal voor haar naar het vliegveld was gekomen, maar ze had alleen maar haar tiendollarbiljet.

„Mijnheer Groves zei, dat het toestel meteen weer zou vertrekken en dat ik niet met de passagier mocht praten. Ik moest meteen weer aan mijn werk gaan, zei hij. Ja, en nu sta ik toch met u te praten, maar als u achter mij aankomt en me wat vraagt, moet ik wel antwoord geven. Ja of neen?"

„Ja," gaf Rose Ann toe. „Maar wat gek, dat u niet tegen mij mocht praten. Waarom niet?"

„Weet ik dat. Maar hij is helemaal zo'n rare. Hij heeft een pracht van een vliegtuig, maar hij kijkt er soms maanden niet naar om. Ik moet het onderhouden en het veld ook. Hij betaalt me behoorlijk, daar niet van. Maar een mens wil toch ook voldoening van zijn werk hebben. Wat u?"

„Ja, dat begrijp ik."

„Wilt u het vliegtuig eens zien?" vroeg hij.

„Ik zou het heel leuk vinden, maar ik moet voortmaken."

„Nou, dan zeg ik maar gedag," zei hij en slofte verder naar de loods.

„Moet ik rechts- of linksaf?" vroeg ze nog.

Zonder om te kijken, stak hij zijn duim op en wees naar links. Toen verdween hij in de loods.

Rose-Ann ging opp weg, maar ze had nog nauwelijks een paar minuten gelopen of een auto, die haar achterop was komen rijden, minderde vaart en gaf een paar luide claxon signalen. Een man van middelbare leeftijd opende het portier en vroeg vriendelijk: „Wilt u meerijden naar de stad?"

„Eh.... nee, dank u."

„Stapt u maar gerust in. Het is veel te warm om te lopen. En u hoeft niet bang voor me te zijn. Ik heb zelf een paar grote dochters."

„Nee, dank u, werkelijk niet. Ik ga lopen." Ze voelde, dat het tamelijk onbeleefd klonk, maar ze wist niet, wat ze anders moest zeggen.

„Dat is me ook wat moois," klonk het verwonderd. „Ik denk u een pleizier te doen. Want het is geen pretje een paar mijl te lopen bij een temperatuur van over de negentig graden in de schaduw."

„Ik vind het reuze aardig van u, maar ik moet lopen."

„U moet het zelf weten. Ik had u graag geholpen." Hij sloeg het portier met een klap dicht en reed door.

Rose-Ann merkte, dat ze het vliegveld al haast voorbij was. In de verte zag ze de hoge gebouwen van de stad. Het was warm, vreselijk warm. Zij had haar mantel nog altijd aan, maar ze trok hem nu uit en hing hem over haar schouder. Haar reistas leek opeens veel zwaarder geworden, ook haar handtasje en dan had ze de schoenendoos nog onder haar arm.

Als ze geweten had, dat het nog zo'n eind lopen was naar Charterville, had ze schoenen met platte hakken aangedaan, de nieuwe, die ze nu aan had, waren niet bepaald geschikt voor een lange wandeling.

Op een brede, drukke verkeersweg gekomen, liep ze nog moeilijker dan eerst. Verscheidene automobilisten boden haar een lift aan en schenen het stuk voor stuk als een persoonlijke belediging te beschouwen, dat ze zo vriendelijk mogelijk, maar beslist bedankte.

Met een zucht van verlichting bereikte ze eindelijk de rand van de stad. Er stonden tenminste bomen en je was een beetje beschut tegen de blakerende zon.

(Wordt vervolgd)

Het Suezkanaal onmisbare levensdraad van het Britse Gemenebest

Nasser slaat toe een maand na het vertrek van de Engelse troepen

Londen. — Het Suezkanaal, een 160 km lange internationale waterweg, die sinds lang beschouwd wordt als de onmisbare levensdraad van het Britse gemenebest, is de vervulling van een eeuwenoude droom. In de loop van 4.000 jaar hebben telkenmale velen getracht de Rode Zee met de Middellandse Zee te verbinden. De eerste pogingen om een kanaal te graven zijn vermoedelijk gedaan in de 20ste eeuw vóór Christus. Later — zo verhaalt de Griekse geschiedschrijver Herodotus — kwamen honderdduizend Egyptenaren om bij de aanleg van een kanaal, dat de Rode Zee met de Nijl zou verbinden, en aldus met de Middellandse Zee.

Deze waterweg, die in de 6e eeuw door de Egyptische koning Necho gebouwd werd, bleef, zij het met wijzigingen en herstellingen, bruikbaar tot de 8ste eeuw na Christus.

In de 15e eeuw drongen de Venetiërs aan op de bouw van een kanaal dwars over de landengte. Eeuwen lang stak dit denkbeeld telkens de kop op en werd even zovele malen verworpen. Napoleons droom van een kanaal ging in rook op door een misrekening van zijn landmeter, die meende, dat het water van de Rode Zee tien meter hoger zou zijn dan het peil van de Middellandse Zee. In feite is het peil van beide zeeën nagenoeg gelijk. Doch de misvatting werd pas in het midden van de 19e eeuw gecorrigeerd, toen Ferdinand de Lesseps, de Franse ingenieur en diplomaat, belang ging stellen in het project.

Door toedoen van De Lesseps, die bevriend was met Said Pasja, de onderkoning van Egypte, werd het droombeeld van vele eeuwen werkelijkheid. De Lesseps was ervan overtuigd, dat het plan practisch uitvoerbaar was en het lukte hem de instemming van Said Pasja met zijn plannen te verwerven. Hij kreeg een concessie van 99 om het kanaal te bouwen en te exploiteren. Hij verrichte opmetingen op de landengte, vormde een maatschappij en vergaarde een kapitaal van 200 millioen franc in uitgiften van 400.000 aandelen.

Met het werk werd in 1859 een aanvang gemaakt. De eerste taak was niet de bouw van het grote hoofdkanaal, maar om de watervoorziening voor de duizenden arbeiders midden in de woestijn te regelen. Hiervoor legde men een afzonderlijk kanaal aan van de Nijl naar de Bitter-meren, ongeveer halverwegen tussen de twee zeeën. Daarna volgde het hoofdwerk. Het eerste gedeelte — van de Middellandse Zee naar de Bitter-meren, ongeveer halverwegen tussen de twee zeeën. Daarna volgde het hoofdwerk. Het eerste gedeelte — van de Middellandse Zee naar de Bittr-meren — werd in 1862 voltooid.

Toen kwamen politieke moeilijkheden tussenbeide. De maatschappij werd gelast het gebruik van dwangarbeiders te staken en behoudens een smalle strook langs het kanaal, alle grond aan de Egyptische regering af te staan. Tenslotte werd het werk volbracht. Op 17 november 1869 voer een schip, met keizerin Eugenie van Frankrijk en De Lesseps aan boord, aan de kop van een processie van 67 buitenlandse schepen door het kanaal.

Tot nu toe had Engeland zich afzijdig gehouden, maar toen het kanaal gereed was, onderscheidde koningin Victoria De Lesseps met het grootkruis van de Ster van India.

Voor de aanvang af vormden Britse schepen de meerderheid van de schepen, die door het kanaal voeren. Pas in 1875 echter verkierf Engeland financieel belang in de maatschappij. In dit jaar nam de toenmalige premier Benjamin Disraeli zijn historische onverwachte besluit en kocht 176.602 aandelen, het ganse bezit van de Egyptische khedive, op voor 2.976.582 pond sterling. Hierdoor werd Engeland de grootste afzonderlijke aandeelhouder van de maatschappij.

Het Engelse aandeel in het beheer van het kanaal was gering tot het jaar 1882, toen Engelse troepen verzocht werden het kanaal te beschermen tegen oproerkraaiers. Sindsdien werd Engeland stilzwijgend aanvaard als de bewaker van het kanaal.

In 1888 werd een internationale conventie betekend, waarbij bepaald werd, dat het kanaal „immer vrij en open zal zijn, in tijd van oorlog zowel als in die van vrede, voor elk koopvaardij- of oorlogsschip, zonder onderscheid van vlag".

In 1936 tekende Engeland een verdrag met Egypte, krachtens hetwelk Engeland troepen in Egypte mocht legeren voor de bescherming van het kanaal tot zodanig tijdstip, dat de Egyptische troepen deze bescherming kunnen overnemen. Na de tweede wereldoorlog trokken deze troepen zich naar de kanaalzone zelf terug. De vorige maand ontruimde Engeland zijn laatste troepen uit Egypte.

Het concessieverdrag van de Suezkanaalmaatschappij moet nog 13 jaar lopen. In Maart 1949 werd een verdrag gesloten, waarbij de kanaalmaatschappij aan Egypte 7% van de bruto-opbrengst van het kanaal garandeerde en waarbij beloofd werd, dat de Egyptenaren een groter aandeel in de exploitatie en administratie van het kanaal zouden krijgen. In juni 1955 werd een aanvullend verdrag gesloten, waarbij de kanaalmaatschappij beloofde 21 millioen pond sterling in Egypte te investeren. Tevens werd het jaarlijkse winstaandeel van Egypte op iets meer dan een miljoen pond sterling gesteld.

Op handelsgebied is het kanaal vooral van groot belang als verbinding tussen de olievelden van het Midden-Oosten en de oliemarkten van Europa.

Twee derden van het kanaalverkeer in de richting Zuid-Noord bestaat uit tankers. Deskundigen zeggen, dat, indien het kanaal voor tankers gesloten zou worden, vijf miljoen Britse arbeiders vrijwel ogenblikkelijk zonder werk zouden komen, terwijl de economie van West-Europa geheel verlamd zou worden. Het vorig jaar, toen een tanker een brug in het kanaal raakte en het kanaal doaardoor gedurende 90 uur moest worden gesloten, moesten 300 schepen wachten. Het duurde acht dagen, voor deze opeenhoping verholpen was.

De kanaalmaatschappij zou dit jaar ruim 16 miljoen pond sterling besteden aan verbeteringen van het kanaal.

De Britse regering heeft 44% van de aandelen. De raad van administrateurs is als volgt samengesteld: 16 Fransen, 9 Britten, 5 Egyptenaren, 1 Amerikaan, 1 Nederlander. Het aantal Egyptische administrateuren zou geleidelijk opgevoerd worden tot de maatschappij in 1968 in Egyptische handen zou overgaan.

De directeur-generaal van de maatschappij, Picot, heeft vanmorgen verklaard, dat er in de betrekkingen tussen de maatschappij en de Egyptische regering niets is, dat een dergelijk besluit deed verwachten.

Deskundigen wijzen erop, dat de oliemaatschappij reeds enige tijd geleden begonnen zijn zich te dekken tegen deze eventualiteit door tankers te bouwen van zulke grote afmetingen, dat zij de reis rond Kaap de Goede Hoop kunnen maken tegen dezelfde prijs als door het Suezkanaal.

Op de beurs van Parijs werden gisteren de volgende slotkoersen voor aandelen van de maatschappij genoteerd: gewone aandelen 92.700 frank; actions de ouissance 70.900 franks en oprichtersbewijzen 76.000 franks.

Radio Cairo maakte donderdagavond bekend dat alle vreemde mogendheden in kennis waren gesteld van de thans van kracht geworden nationalisatie wet, en dat Nasser een regeringsbesluit tekende waarbij het bestuurslichaam voor de maatschappij wordt ingesteld.

In dezelfde rede, waarin hij de nationalisatie van het Suez Kanaal bekend maakte onthulde Nasser ook dat Egypte in september van het vorige jaar niet met Tsjechoslowakije een akkoord voor de levering van wapens was aangegaan met Rusland. Nasser zeide dat Egypte wel gedwongen was deze wapenovereenkomst te sluiten omdat Engeland geweigerd had wapens te leveren, tenzij onder bepaalde voorwaarden. „Toen waren wij in staat een wapenovereenkomst met Rusland stemde er mee in ons wapens te leveren — zonder voorwaarden. Het was een zuiver commerciële transactie" — aldus president Nasser.

Maatschappij Nederland blijft door het Suezkanaal varen

MOEILIJKHEDEN liggen op politiek internationaal niveau

Amsterdam. — Van de Amsterdamse scheepvaart zijn het in hoofdzaak de schepen van de Maatschappij Nederland, die door de nationalisatie van het Suezkanaal getroffen worden. Deze schepen passeren regelmatig het kanaal op hun route naar en van Indonesië.

De directie dezer maatschappij volgt nauwlettend de berichten uit Egypte over de nationalisatie, maar wijst erop, dat, indien het kanaal genationaliseerd wordt, dit voor de scheepvaart uiteindelijk slechts betekent, dat het van eigenaar verwisselt. Voor de maatschappij is er geen enkele aanleiding om tot maatregelen over te gaan, aangezien het hier immers een kwestie betreft, die op politiek internationaal niveau ligt. De directie kan evenmin een mening of verwachting uitspreken over het gebeurde. Zij kan slechts verklaren, dat haar schepen evenals voorheen het kanaal blijven bevaren. Of er moeilijkheden uit de nieuwe situatie kunnen ontstaan, dient men af te wachten. In ieder geval ligt het niet op de weg der maatschappij zelf om een bepaalde actie te ondernemen. Het hele vraagstuk ligt op diplomatiek niveau.

Een woordvoerder van Shell Tankers N.V., waarvan de grote olietankers het Suezkanaal veel gebruiken, deelde het A.N.P. desgevraagd mede, dat de uit de nationalisatie ontstane situatie nog niet kanworden beoordeeld. Men kon daardoor ook nog niet vooruitlopen op de vraag, of bij een aanzienlijke verhoging van de kanaalgelden, de vaarroute om Afrika heen in overweging zou komen.

De ondergang van de „Andrea Doria"

Het water stroomde door de geopende patrijspoorten binnen

New York. — Passagiers van de „Andrea Doria", die te New York zijn aangekomen, vertelden, dat na de botsing rook door de gangen trok. De passagiers, velen in nachtkleding, verlieten hun hutten. De lichtingen gingen uit en er werd geroepen en geschreeuwd in het donker. Doordat het schip zwaar overhelde, moest men op handen en knieën naar de dekken kruipen. Er ontstond geen paniek.

Mevrouw Jane Cianfarra vernam van de dood van haar man, toen bemanningsleden van de „Andrea Doria" bezig waren haar te bevrijden uit de vernielde hut, die zij met haar echtgenoot en twee kinderen had gedeeld. Men vertelde haar nog niet, dat ook haar twee dochters waren omgekomen. Zij werd met gebroken benen naar de „Ile de France" overgebracht. De hut naast die van de Cianfarra's was bewoond door dr Peterson en zijn vrouw. Mevr. Peterson was bij de botsing dodelijk getroffen en is met het schip ten onder gegaan. Peterson werd niet gewond.

Op het tijdstip van de aanvaring was een afscheidsfeestje aan de gang. Een zeventigtal mensen was in de balzaal aan het dansen.

Niet lang na de botsing trok de mist op en de zee bleef kalm.

Vooruitlopend op het officiële onderzoek naar de scheepsramp vragen scheepsdeskundigen zich af, hoe het mogelijk is, dat de „Andrea Doria" ondanks haar waterdichte schotten is gezonken. De hypothese is, dat de schotten het weliswaar gehouden hebben, maar dat het zeewater door vele geopende patrijspoorten kon binnenstromen als gevolg van de zware slagzij. Passagiers verklaarden, dat de patrijspoorten niet gesloten waren, zoals dat op trans-Atlantische schepen bij mist regel is.

New York. — Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse produktie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week per 20 juli 6996.000 vaten tegen 6.546.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

KLM gaat luchtkaart van Suriname en deel van Suriname maken

's Gravenhage. — Binnenkort zal de K.L.M. Aerocarto N.V. beginnen met de luchtkartering van het Zuidelijk deel van Suriname, gelegen tussen 4 graden Noorderbreedte en de Braziliaanse grens. Dit gebied beslaat een oppervlakte van ruim 60.000 m2. De opnamen zullen genomen worden van een hoogte van ongeveer 6.000 meter. Daar ook in het droge seizoen de weersomstandigheden in het algemeen ongunstig zijn, zal de uitvoering van deze opdracht tenminste twee seizoenen van ongeveer vier maanden vergen. De uitwerking tot kaart zal enkele jaren in beslag nemen.

Bovendien zal Aerocarto tussentijds enkele opdrachten in het Caraibisch gebied uitvoeren. Begonnen wordt met de luchtkartering van een deel van Curaçao ten behoeve van een nauwkeurige kaart voor het Kadaster alhier.

ERIC DE NOORMAN: HET TEKEN DER JOMS

7—31. Als Eric omkijkt staart hij in het tanige gelaat van Wulfstan, de aanvoerder der Deense boogschutters.

Als uit een stuk gehouwen staat het vierkante hoofd op de brede schouders. Het jachtkleed van heel donker leer omhult een forse gestalte en de fletsblauwe ogen hebben een stekende blik.

Om de korte gespierde hals hangt een ketting van vreemd gevormde stukken barnsteen, zoals ook de andere Denen dragen.

De boogschutter heeft zijn bovenlip opgetrokken en zijn sterke, glanzend witte tanden blikkeren in iets, dat een lach moet voorstellen.

Nog vooraleer Eric op de weinig vriendelijke woorden heeft kunnen antwoorden, gaat de Deen verder:" Het zou jammer zijn, als de knaap een verre reis gemaakt had, want zijn kansen zullen, dunkt me, niet groot zijn!" Onderzoekend kijkt hij Eric aan. „Hij heeft inderdaad een verre reis achter de rug", antwoordt de Noorman, „maar wat zijn kansen betreft, Heer Wulfstan, zou ik U aanraden U oordeel op te schorten tot gij hem hebt zien schieten!"

Eric wil zijn weg vervolgen, doch Wulfstan laat zich door dit antwoord niet uit het veld slaan en loopt met de koning mee, vergezeld door zijn zwijgzame makker.

„Is het geoorloofd naar de naam van deze jeugdige kampioen te vragen?" gaat de Deen onverstoorbaar verder.

„Maar natuurlijk," knikt Eric enigszins verbaasd over deze ongewone belangstelling voor de jongen. Zijn naam is Knud Bjarnarson, de zoon van Jarl Bjarnar. Overigens heeft hij dezelfde leeftijd als mijn eigen zoon Erwin, die ge morgen eveneens in het strijdperk zult ontmoeten".

Met een korte hoofdknik laat Wulfstan het onderwerp varen en vraagt:" Zijn alle deelnemers reeds aangekomen, Heer Koning?" „Voor zover ik weet wel", antwoord Eric kort.

De toon van de ander bevalt hem allerminst. Mogelijk zal er nog een enkele laatkomer zijn, doch waarschijnlijk acht ik dit niet".

Verbeeldt hij het zich, of glijdt er een lichte trek van teleurstelling over het gezicht van de Deen?. Eric weet het niet, want even plotseling als ze verschenen zijn, gaan Wulfstan en zijn makker een andere kant op. Overal waar zij gaan, wijst men elkaar op de Deense kampioenen, waartegen de eigen strijders het morgen zullen moeten opnemen.

Er wordt druk gefluisterd en alle hoofden wenden zich om. Doch de Denen trekken zich hiervan niet aan. Stug zwijgend, ongenaakbaar, verwijderen zij zich. Enigszins onthutst staart de Noorman hen na.

„Een vreemde figuur, deze Wulfstan", peinst hij. „Waar haalt een eenvoudige Deense boogschutter een dergelijke aanmatiging vandaan? Het is, dat de man mijn gast is. doch al te lang zou ik hem niet in mijn nabijheid willen hebben. „Hij kan niet vermoeden, dat Wulfstan's aanwezigheid veel langer zou duren, dan hem lief was......

STATEN der Nederlandse Antillen

(Vervolg van pag. 1)

waarderen der publieke opinie. De regering moet de publieke opinie haar waarde schatten.

De heer Dip zeide vervolgens, dat het voor de C.O.P. eigenlijk van geen betekenis is, of zij voor dan wel tegen stemt, omdat dit niets wijzigt in haar houding t.o.v. de regering. Spreker zeide, dat de halve centen, waarmede de heer Braam schermde, hele centen worden, omdat men nu eenmaal geregeld kaas en funchi en wat dies meer zij eet. Vele kleine verhogingen, die de heer Braam minimaliseert, zullen werkelijk op het budget van de kleine man drukken. De heer Braam heeft niet gezegd hoe de begroting verzwaard werd door de ongemotiveerde aankoop van een terrein op Otrabanda ad ƒ 160.000,— en het instellen van een Regeringsvoorlichtingsdienst ad ƒ 50.000,— en tutti quanti.

Misbruik!

De heer Lopes meende, dat de oppositie misbruik maakt van het recht om tegen het onderhavige ontwerp te zijn. Hij zeide te zullen bewijzen, dat de kleine man profiteert van de voorgestelde verhogingen, in plaats van er nadelen van te ondervinden en noemde daarbij een aantal artikelen op, waarvan de invoerrechten ongewijzigd dan wel verlaagd werden.

Te zware last

De heer Gomez zeide gaarne te zullen vernemen wanneer de eilandsbesturen geweigerd hebben inlichtingen te verstrekken over hun reserves, zoals de heer v.d. Hoeven beweerde. Gaarne vernam hij ook hoe de Regering staat tegenover de door de heren Braam en Lopes gesuggereerde prijzencontrôle. Ook wilde spreker wel weten of het juist was wat de heer Braam beweerde, dat namelijk de regering de noodouderdomsvoorziening per sé zal handhaven. Want de minister van sociale zaken heeft indertijd verzekerd, dat er een ouderdomsverzekering zal komen, en wel binnen een jaar. Spreker had de minister toen al gewaarschuwd, dat dit bout gezegd was. Inmiddels is in mei jl. dat jaar als reeds verstreken.

Spreker zeide vervolgens, dat men wel een fractie van één cent kan verwaarlozen, doch niet de fractie van ½ cent, want hierdoor immers ontstaat een bedrag van ƒ 2.400.000,—.

De heer Gomez zeide van opvatting te zijn, dat de lasten, die op de rug van het volk worden geladen, te zwaar worden, als men daarbij ook nog rekent de vaste en niet met nauwkeurigheid te berekenen lasten van de minister-pensioenen, waartegen de NVP gestemd heeft.

De heer Finck zeide, dat Aruba nimmer geweigerd heeft voor haar deel bij te dragen aan het Land. Hij deed hierna een aanval op de pers, die naar zijn mening de bevolking niet in staat stelde een eigen mening te vormen.

De vergadering werd te 12.30 uur geschorst en te 13.45 uur hervat.

Voorbarig en schadelijk

In antwoord op de sprekers in eerste termijn kwam minister Beaujon aan het woord, die zeide, dat de Regering bij de genomen maatregelen ook rekening houdt met de toekomst. Er zullen zeker nog andere fiscale maatregelen genomen worden. Hierover kan de regering echter vooralsnog niet in bijzonderheden treden. In ieder geval kon volgens de minister, met bezuinigingen alleen geen sluitende begroting worden verkregen.

De minister noemde de indertijd ingediende petities en de besprekingen in de kranten voorbarig en schadelijk voor de Nederlandse Antillen. De buitenlandse pers heeft deze commentaren en berichten aangedikt, waardoor bij velen een onjuist oordeel over het ontwerp ontstond.

De minister zeide het mogelijk te achten, dat de Eilandsgebieden zekere „stille reserves" bezitten. Doch hij hechtte hieraan niet te veel waarde. Hij prees de heer v.d. Hoeven om zijn voorbeelden, en de heer Braam om diens ondersteunende woorden.

Spreker besloot met te verklaren, dat naar zijn mening het voorgestelde tarief in een sociaal-economisch oogpunt niet ontredderend kan werken.

Minister-president Jonckheer zeide, dat de noodouderdomsvoorziening moet blijven totdat er een definitieve regeling komt. De regering heeft vertrouwen in de handel en neemt dus aan, dat deze geen ongemotiveerde prijzenverhoging zal invoeren.

Tweede ronde

In tweede termijn zeide de heer Werleman, dat hij met belangstelling uitzag naar bezuinigingsvoorstellen van de regering en naar de resultaten van de reis van minister Yrausquin. Spreker noemde het artikelen-lijstje van de heer Lopes zeer betrekkelijk.

De heer Abbad was van mening, dat de door de heer v.d. Hoeven geminimaliseerde verhoging der prijzen wel terdege drukt op het budget der huisvrouwen, die voor een klein prijsverschil de verre tocht van de ene winkel naar de andere ondernemen.

De heer Braam beweert maar steeds, dat deze regering bij het begin van haar arbeid geen enkele reserve aantrof. Maar de stukken wijzen uit, dat er op dat moment ƒ 2.295.351,— in het Reservefonds was.

De heer Römer zeide geen antwoord op zijn vragen gekregen te hebben.

Ander liedje

De heer Voges zeide de heer Braam dankbaar te zijn voor diens waarderende woorden voor oud-minister Plantz. Want deze laatste is niet alleen zijn politieke vriend, maar ook zijn vriend. Maar de heer Braam zingt vandaag een ander liedje dan vroeger, toen hij zeide, dat belastingverhoging niet het middel is om aan geld te komen. Vroeger zeide de heer Braam, dat de regering behoorde te luisteren naar de Kamer van Koophandel en de Vereniging van de Handel. Nu slaat hij het advies der 43, waaronder zelfs D.P.-ers, in de wind. Spreker maakte sommige leden, die anders zouden gaan stemmen dan uit de gewisselde stukken te verwachten was, een verwijt. Hij zeide, dat dezelfde Jonckheer, die vroeger tegen de 1-cent-deviezen-verhoging was, thans met dit ontwerp komt. Het kan verkeren! En wie betaalt nu eigenlijk die ruim ƒ 2 miljoen, wanneer noch de kleine man, noch de koopman van deze verhoging iets merkt? En waarom heeft men niet eerst de resultaten van Yrausquins reis naar Nederland afgewacht, alvorens met dit ontwerp te komen?

Ook middelen

De heer Debrot was verheugd, dat de heer Braam had erkend, dat het niet genoeg is om sociale verbeteringen te schreeuwen, maar dat men er ook de middelen voor moet hebben. Had hij die taal maar enkele jaren geleden gesproken! Spreker verklaarde zich nogmaals tegen het ontwerp, ofschoon deze belasting volgens de heer Lopes een verlaging is, die miljoenen oplevert!

De heer Debrot zeide, dat de Koninkrijksregering niet aan de G.A.T.T.-overeenkomst gebonden is.

Nadat de heer Geerman herhaald had tegen het ontwerp te zullen stemmen, zeide de heer v.d. Hoeven, dat door de deviezen-provisie juist de kleine man werd getroffen, omdat dit een soort indirekte belasting was.

De heer Braam zeide zich tijdelijk uit de vergadering verwijderd te hebben, omdat hij na al de speechen de oppositie de inhoud van de toespraak des heren Gomez wel kon raden!

De heer Dip verklaarde zeer teleurgesteld te zijn over het antwoord van de regering.

De heer Lopes herhaalde zijn eerder opgesomd lijstje en hield nog een lange toespraak, tijdens dewelke de voorzitter en de helft der leden de zaal verlieten om zich even te vertreden!

De heer Gomez zeide, dat de regering geen enkele aandacht aan de economische beschouwing van zijn fractie-leden had geschonken. Spreker herhaalde enkele van de door hem gestelde vragen.

De heer Finck tenslotte noemde de opvatting van de heer Voges over de eventuele resultaten van de reis van minister Yrausquin erg simplistisch.

Yrausquin gaf wenk

De regering, in tweede instantie aan het woord komend, deelde bij monde van minister Beaujon mede, dat bijna alle vragen van de heer Römer elkaar geheel of gedeeltelijk dekten. De regering deelt de mening niet, dat de verhoging der invoerrechten ontredderend zal werken.

Minister-president Jonckheer legde er de nadruk op, dat de voorgestelde verhoging allereerst een noodzakelijke verbetering van het oude systeem betekent en tegelijkertijd een verhoging van inkomsten ten doel heeft.

Spreker achtte de anti-propaganda, die wordt gemaakt, het ergste. Hij richtte zich nog eens tegen de publikaties. Er waren groeperingen, die hun eigen belangen lieten prevaleren.

De regering heeft natuurlijk de sociaal-economische aspecten in het oog gehouden. Bezuinigingen zijn bij een groeiende bevolking niet gemakkelijk. Het ontwerp doet geen afbreuk aan het vrije-haven-begrip. Alleen van auto's, ijskasten en dergelijke komen de grote bedragen binnen.

De heer Yrausquin heeft een wenk gegeven op afhandeling van dit ontwerp aan te dringen.

Spreker verzekerde, dat er een ouderdomsverzekering zal komen per 1 januari 1957, en dat zij geen volkomen inzicht heeft gehad in de financiën van het eiland.

Hierna volgde de puntsgewijze behandeling, waarvoor een avondvergadering nodig was. De 5 leden van de N.V.P. hadden 49 amendementen ingediend op de voorgestelde verhogingen van invoerrechten op eerste levensmiddelen. De regering verklaarde deze geen van alle te willen overnemen, evenmin als een amendement van de heren Lopes en Finck.

De 49 amendementen werden daarna stuk voor stuk toegelicht, waarna hoofdelijke stemming plaats vond. Met 12—6, 10—5, 11—7 en 12—7 (al naar gelang leden aanwezig waren) werden alle amendementen op dat van de heren Finck en Lopes na, verworpen. Vóór stemden steeds de 5 NVP-leden plus de heren Debrot en Geerman.

Naar aanleiding van de post: suiker stelde de heer Gomez de vraag, waarom men toch dit volksvoedsel in prijs wil verhogen. De heer Debrot kruiste de degen met voorzitter Isa naar aanleiding van zijn vraag waarom de regering voor sommige artikelen delegatie wil hebben om later aan de G.A.T.T. geen toestemming te behoeven vragen. De voorzitter zeide, dat de heer Debrot het antwoord had kunnen weten, wanneer hij niet gedurende een gedeelte van de vergadering afwezig was geweest. De K.V.P.-afgevaardigde repliceerde, dat hij een antwoord van de regering verlangde en niet van de voorzitter. Hoewel minister-president Jonckheer reeds opstond om te antwoorden, liet de voorzitter hem niet aan het woord komen.

Nederlaag voor regering

De regering leed een algehele nederlaag, toen zij verklaarde het amendement van de heren Finck en Lopes (ongegiste moutdrank en bier zonder alcohol) niet te kunnen overnemen en alle leden zich daar voor verklaarde.

De heer Gomez maakte van de gelegenheid gebruik er op te wijzen, hoe juist zijn stelling was, dat men eerst alle argumenten moet horen, aleer men zich tegen een amendement verklaart, zoals de regering had gedaan.

Bij de behandeling van de posten betreffende toeristische artikelen, vroeg de heer Gomez, welke publikatie afbreuk heeft gedaan aan de Nederlandse Antillen. Is het niet die, welke uitgaat van de Staten zelf, die thans de invoerrechten op toeristenartikelen verhogen? Spreker confronteerde de tegenstemmers met hun eigen kritiek.

Het was een half uur na middernacht, toen het ontwerp in zijn geheel met 12 tegen 7 stemmen werd aangenomen. De behandeling van het ontwerp had in zijn geheel niet minder dan 11 1/2 uur (elf en een half uur!) in beslag genomen!

De ontwerp-landsverordening tot wijziging van de landsverordening tot vaststelling van de begroting 1955 werd op verzoek van de regering van de agenda afgevoerd. Dit in verband met de bespreking van de minister van financiën.

Eilandenregeling

De heer Voges hield een uitvoerige rede naar aanleiding van de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Eilandenregeling. Hij was van mening, dat de bestaande financiële moeilijkheden door het voorstel niet werden opgelost en wilde weten, of de eilanden n.a.v. dit ontwerp te voren waren gepolst.

De heer Römer hield een historische beschouwing en was van oordeel, dat de Nederlandse Antillen op het hellend vlak naar de chaos zijn.

De heer Braam zeide niet te kunnen vaststellen of dit het beste stelsel is, dat men zich kan voorstellen. Maar het betekende in ieder geval een goede stap voorwaarts naar een goede financiële verhouding tussen Land en Eiland.

Minister-president Jonckheer zeide, dat de Eilanden wachten op de regeling, voor zij hun houding bepalen. Is het er mee eens, dat de voorgestelde regeling de financiële toestand voor het Land niet geheel gezond maakt. Alleen de verhouding tussen Land en Eiland wordt er beter door. De eilandgebieden hebben het ontwerp voor advies ontvangen. Er is echter geen advies door de eilandgebieden uitgebracht.

Brengt lof aan commissie, die deze regeling heeft voorbereid. De heer Voges wilde nog weten of over de laatste wijzigingen nog overleg met de Eilandgebieden gepleegd is.

De heer Römer vroeg, wanneer over de interne structuur nu eens een full-dressed debat gehouden zal worden.

Minister-president Jonckheer antwoordde, dat de Eilandgebieden over de laatste wijziging niet gehoord. Het zelfde systeem is toegepast, zodat de Eilandgebieden daartegen geen bezwaren konden maken. De interne structuur heeft de volle aandacht der regering.

Achtereenvolgens werden hierna aangenomen:

Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Staatsregeling van de Nederlandse Antillen, houdende vervallenverklaring van artikel 90;

Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Gouvernements-Werkliedenverordening 1944;

Ontwerp-landsverordening tot intrekking van de verordening van de 28e juli 1881 betreffende de heffing van de belasting op veer- en vrachtponten op het eiland Curaçao en tot wijziging van de Zegelverordening 1908;

Ontwerp-landsverordening tot vaststelling van voorschriften op het gebied der meting van zeeschepen;

Ontwerp-landsverordening houdend de mogelijkheid tot benoeming van vreemdelingen in bepaalde ambten;

Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Verordening van de 30 juli 1929, houdende vaststelling van bepalingen betreffende het opium en andere verdovende middelen en van het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao;

Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Curaçaos Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Waarna de vergadering, die in het geheel bijna 14 uur in beslag nam werd gesloten.

Willemstad. — Met het KLM-toestel uit Suriname keerde gistermiddag de chef staf van de Marine, Kol. Bientjes, uit Suriname terug. De Chef Staf was vergezeld van Dr. Timmer. Kol. Bientjes vertelde ons met verlof te zijn geweest, doch hij heeft in Suriname wel een keuring van een aspirant-adelborst bijgewoond.

De nationalisatie van de Suezkanaal Mij

OLIE-industrie vreest verhoging kanaalgelden

Parijs. — De Suezkanaalmaatschappij heeft haar personeel in Egypte gisteren meegedeeld, dat het alleen opdrachten van het bestuur der maatschappij mag aanvaarden en dat het alleen die taken moet vervullen, die strikt noodzakelijk zijn om de passage van schepen mogelijk te maken. De maatschappij verklaarde alle begrip te hebben voor de moeilijke positie van het personeel en streeft ernaar zo spoedig mogelijk een eind te maken aan deze toestand.

De meeste grote oliemaatschappijen, die belangen hebben in het Suezkanaal, bewaren het stilzwijgen over de nationalisatie, waaruit valt af te leiden, dat de besturen der maatschappijen van oordeel zijn, dat dit een regeringsaangelegenheid is, in het bijzonder van de Engelse regering, die gisteren openlijk in de Londense City werd verweten, dat zij het verdrag inzake de ontruiming van de kanaalzone door de Engelse troepen tekende.

In scheepvaartkringen bestrijdt men het cijfer van 100 miljoen dollar, dat Nasser noemde als de jaarlijkse winst van de kanaalmaatschappij. Men trekt in deze kringen ook de goede trouw van Nasser in twijfel, wanneer hij verklaart, dat Egypte bereid is de aandeelhouders schadeloos te stellen op basis van de koersen van de beurs te Parijs. Men stelt in dit verband de vraag, waarom Egypte een onderneming zou kopen, die rechtens over twaalf jaar, na het aflopen der concessie, eigendom van Egypte zou worden.

In kringen van de olie-industrie verwacht men voorlopig geen onderbreking van het verkeer in het kanaal. Men vreest echter, dat op de duur de kanaalgelden zullen worden verhoogd door de Egyptische regering. In het afgelopen jaar is 67 miljoen ton olie, of het grootste deel van het Westeuropese olieverbruik, door het Suezkanaal vervoerd.

Gezien de strategische belangrijkheid van dit produkt, vraagt men zich af, wat Nasser kan verhinderen de kanaalgelden te brengen op een niveau, dat gelijk staat met de transportkosten rond Afrika. In een dergelijk geval zouden de vervoerskosten voor de olie van de Perzische Golf verdubbeld worden, en in oliekringen wijst men erop, dat de vervoerskosten een belangrijk element van de kostprijs van olieprodukten vormen.

Ver. Suriname gaat derde lustrum uitgebreid vieren

CLUBGEBOUW ondergaat vakkundige restauratie

San Nicolaas. — De Vereniging Suriname heeft ter viering van haar derde lustrum een zeer uitgebreid programma opgesteld. Het feest zal in een geheel gerestaureerd clubgebouw gevierd worden en kosten noch moeite werden gespaard om het te doen slagen. Dat Surinamers feest kunnen vieren zal in de komende dagen wel blijken.

De eigenlijke dag van de herdenking van het feit, dat 15 jaar geleden de Vereniging Suriname werd opgericht, zal plaats hebben op vrijdag 3 augustus as. door het geven van een grote receptie. Houdt men rekening met het feit, dat de vereniging 650 leden telt, dan mag men wel veronderstellen, dat het er „druk" zal zijn.

Op deze grote drukte is echter gerekend. De firma Petrona & Croes heeft de restauratie van het gebouw onder handen. De biljartzaal is verplaatst en op die plaats komt een airconditioned leeszaal. De keuken is vergroot en er is zelfs een apart restaurant bijgekomen. Dat men overweegt deze apart in exploitatie uit te geven, valt buiten de feestperiode.

De heer Jansen is een goed schilder en van zijn werk kan men zich overtuigen, zodra men het clubgebouw binnentreedt. De heer Nahar zorgde voor het soliede hekwerk. Om het gedrang voor de bar te vermijden, heeft men er twee gebouwd, met de mogelijkheid buiten een derde op te zetten. De speeltuin werd vergroot, hetgeen mogelijk was door de bijzondere medewerking van het Bestuurscollege, dat de club voor dit doel op voordelige wijze een stuk terrein gaf.

Het zou te ver voeren namen te noemen en wij volstaan dan ook slechts met de naam van Joe d'Aguiar, de actieve voorzitter van de vereniging. De heer d'Aguiar is overal tegelijk en niets is hem te veel. Er zijn natuurlijk verschillende comité's gevormd, die de zorg op zich genomen hebben van de verschillende feestavonden, jeugdmiddagen, versieringen en andere voorkomende aktiviteiten, welke een veertiendaagse feestorganisatie nu eenmaal met zich medebrengt.

Van de Arubaanse handel is zeer veel medewerking ondervonden en zelfs vanuit Suriname werden 15 kisten met 1 liter flessen Parbo Bier ontvangen. Marienburg, een bekende suikeronderneming van de Nederlandsche Handel Mij, wilde ook niet achterblijven en zond een bezending Rum de Luxe, iets nieuws op dit gebied.

Zoals wij reeds berichtten, vangt de feestpriode aan zaterdagavond om 20.00 uur met een canastadrive. Zondagavond eveneens om 20.00 uur wordt door het Arubaans Symphonie Orkest onder leiding van de heer J. Stam, een concert aangeboden. Maandag is er de grote Bingodrive, waaraan fraaie prijzen verbonden zijn en dinsdag om 19.00 uur begint het pool- en biljartconcours. Woensdag, o.l.v. de heer A. Wijngaarde, een culturele avond, terwijl donderdag biljartwedstrijden worden gehouden. Vrijdag 3 augustus wordt de grote receptie gehouden en zaterdag en zondag komen de Swingmasters uit Suriname voor goede muziek zorgen.

De zondag daarop, 12 augustus, is het feest voor de kinderen en daarvoor heeft men heel wat tijd van voorbereiding nodig, want het zal een heel, heel groot feest worden. Men rekent er op, dat alle kinderen van de leden bij dit evenement tegenwoordig zullen zijn, want hen wachten vele verrassingen.

Opening Medisch Centrum

Oranjestad. — De streefdatum is werkelijke datum geworden en zal het Medisch Centrum woensdag 1 augustus om 10.30 uur door de wnd. Gezaghebber, de heer Porfilio Croes, officieel geopend worden.

Bonairiaanse Bolivaria viert feest

Kralendijk. — Dinsdagavond, 24 juli, had er een plechtige vergadering plaats van de Sociedad Bolivariana om de geboortedatum van de Bevrijder te herdenken. Verschillende sprekers voerden het woord. Gedurende deze bijeenkomst werd ook het nieuwe bestuur, dat op 20 juli j.l. voor het tijdvak 1956-57 gekozen werd, geinstalleerd. Het nieuwe bestuur ziet er nu als volgt uit:

Voorzitter Martin L. Booi, Vice-Voorzitter Cecilio N. de Jongh, Secretaris Carlos A. Nicolaas, 2de Secretaris tevens juridisch adviseur Milo Croes, Penningmeester Felipe C. Chirino, Commissarissen Julio R. Herrera en Remigio A. Haseth.

Speelt Curacaose pianist voor een lege zaal?

Willemstad. — Op woensdag, 1 augustus, speelt Wim Statius Muller in de Stadsschouwburg, en het is dus alsnog mogelijk hem de opkomst te geven, welke hem als kunstenaar, en vooral dan nog als Curaçaos kunstenaar, toekomt.

Wij willen hierop sterk de nadruk vestigen, aangezien in het verleden vaak genoeg is gebleken, dat, alhoewel er op ons eiland zeker voldoende potentiële concertgangers zijn, het sociale leven met zijn min of meer onverbiddelijke plichten een dusdanig tragische concurrentie aan culturele aangelegenheden biedt, dat kunstenaars, vaak van internationale faam, vóór een troosteloze aanblik van lege klapstoelen, hoogtepunten der Westerse cultuur hebben verwezenlijkt.

Wim Statius Muller heeft op negentienjarige leeftijd, dus betrekkelijk laat voor zijn vak, de kunstenaarsloopbaan gekozen. Hij doorliep de beroemde New Yorkse Juilliard School of Music, waar hij in 1953 de Bachelor's, en in 1954 de Master's graad haalde. Hierna kreeg hij van de school een beurs teneinde nog een jaar lang cursussen in orkestratie, compositieleer, en orkestleiding te volgen.

In september 1955 volgde zijn benoeming tot hoogleraar aan de Ohio State Universiteit, waar hij in piano en muziekgeschiedenis doceert.

In New York nog trad hij herhaalde malen op, o.a. onder auspiciën van de "Committee for Netherdands Music" in uitvoeringen van hedendaagse Nederlandse muziek. Het afgelopen jaar waren er talrijke recitals, ook voor radio en televisie, en uitvoeringen met het Philharmonisch Orkest van Columbus, Ohio.

Op zes-en twintig jarige leeftijd staat Wim Statius Muller dus aan het begin van een veelbelovende carrière.

Wij kunnen hem hierin aanmoedigen door te tonen dat zijn werk en zijn prestaties in eigen land op prijs worden gesteld.

Het programma, dat de pianist voor woensdagavond heeft opgesteld, houdt het midden tussen het populaire en het zwaarder klassieke. Eventuele toegiften zullen gewijd zijn aan eigen werk.

Het zal dus een gelegenheid zijn tot muziekgenot voor velen, en tevens een gelegenheid om aan te tonen, dat op Curaçao het gezegde over de profeet in eigen land niet opgaat.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Promotievreugde en degradatieleed besluit de spannendste competitie in het bestaan van de K.N.V.B.

Zaterdagmiddag speelden op het sportveld van het Paleis Soestdijk de voetbalploegen „Alkmaar" en „Fortuna '54" om de traditionele Prins Bernhard-beker, welke dit jaar het eigendom van Fortuna '54 werd. Z.K.H. Prins Bernhard reikte na afloop de beker uit aan de aanvoerder van Fortuna, Frans de Munck.

Zo is dan, men kan wel zeggen de meeste spannende, competitie, die de Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond ooit gekend heeft, teneinde. Was er de vorige week enorme vreugde in het Zuiden, met name Limburg, omdat Rapid J.C., de nog jeugdige vereniging, de hoogste Voetbal-titel had weten te behalen, afgelopen zondag was het vreugde en feest in Hengelo. De Amateurs deden, wat de semi-profs aldaar niet hebben kunnen doen, namelijk veel voetbal-eer vergaren met zelfs de hoogste titel.

De strijd te Nijmegen op het Quick-terrein was heel wat beter, dan de strijd van de week daarvoor te Rotterdam op het RFC-terrein. Hengelo startte overdonderend en de actieve Hengelo-rechtsbinnen Smit slaagde er in om voor de rust liefst driemaal te scoren, zodat de Oostelijke ploeg met 3-0 kon gaan rusten, een voorsprong, die vlak na de rust zelfs tot 4-0 werd verhoogd door Ensing. Hengelo leek op fluweel te zitten, maar toen kwam de grote verrassing van deze belangrijke strijd: RFC kwam terug en met een overdonderend offensief werd de gehele Hengelo-defensie uit elkaar gespeeld. Door mooie doelpunten liepen de Rotterdammers de achterstand tot 4—3 in en wanneer vlak voor het einde linksback Scholten de bal niet uit net door keeper Rein Koers verlate doel had gekopt, zeer waarschijnlijk zou dan verlenging noodzakelijk zijn geweest. Een totaal van de kaart gespeeld Hengelo had deze verlenging zeker niet overleefd. De eindstand luidt nu:

Hengelo	5	3	1	1	7	9—7
RFC	5	2	1	2	5	12—10
Vlissingen	4	1	0	3	2	7—11

Zo is dan nu ook, evenals bij de Semi-Profs, een einde gekomen aan de competitie. De eerste-klasse Amateurs heeft een prachtig seizoen gehad, spannend met somtijds heel goed voetbal, waardoor pas tegen het einde met slechts geringe voorsprong de titels konden worden behaald.

Nieuwe eerste klassers melden zich. Te Amsterdam en Gorkum kon men feest vieren, want plaatselijke verenigingen slaagden er in de eerste klasse te bereiken.

Zo won Zeeburgia, dat na felle en spannende strijd met Baarn het kampioenschap van haar afdeling wist te behalen, de promotiestrijd en doet nu wederom haar intrede in de hoogste klasse. Wegens promotie naar de eerste klasse hield het Gorkumse Unitas — zowel bekend van een van onze grootste voetballers Frank Weis — receptie, tijdens welke receptie de Burgemeester van Gorkum Unitas een nieuw veld toezegde. In Groep B, dat het Oosten en het Noorden omvat, was Be Quick uit Zutphen — ook al dus een oud-eerste klasser — reeds zeker van promotie, maar Borne en HSC moesten in een beslissingswedstrijd uitmaken, wie van hen mocht promoveren. In het prachtige Sportpark „Veenoord" te Nieuw Amsterdam won Borne tot grote vreugde van een grote schare supporters eindelijk het eerste klasse-schap, want hoe lang heeft deze ploeg niet voor de poorten gestaan van de hoogste afdeling? Maar wij zien dus, dat de volhouders uiteindelijk toch winnen. In Groep C werden afgelopen Zondag ook de laatste wedstrijden gespeeld, zo versloeg het Bergen op Zoomse MOC met liefst 7-3 Sportclub Wilhelmina uit Weert, terwijl Spechten, dat ook al een plaats in de eerste klasse behaalde, van Heksenberg met 3-0 won. Tot slot geven wij nog de eindstanden van de Groepen B en C, waardoor wij U, ook wat de Amateurs betreft, zoveel mogelijk op de hoogte hebben gehouden.

Afdeling B:

Be Quick Z	6	4	1	1	9	12—7
HSC	6	3	1	2	7	16—10
HSC	6	3	1	2	7	12—11
GRC	6	0	1	5	1	3—15

(Beslissingswedstrijd: Borne—HSC 2-0)

Afdeling C:

MOC	6	5	0	1	10	22—9
De Spechten	6	5	0	1	10	21—8
Wilh. '08	6	1	0	5	2	8—19
Heksenberg	6	1	0	5	2	5—20

Koningin Juliana en Prins Bernhard waren zaterdagmiddag jl. aanwezig bij de liefdadigheidswedstrijd tussen Fortuna '54 en Alkmaar, die op het sportterrein van het Koninklijk Paleis te Soestdijk werd gespeeld. De belangstelling was overweldigend groot, het verkeer moest omgelegd worden, zodat financieel deze wedstrijd een groot succes werd. Ruim 5000 toeschouwers waren aanwezig, waaronder vele personeelsleden van het paleis. Ieder jaar wordt nu deze sportdag gehouden ter gelegenheid van de verjaardag van Prins Bernhard. De Prins heeft voor deze jaarlijks terugkerende wedstrijd een beker beschikbaar gesteld voor de winnaar, dit jaar was het Fortuna '54, dat na een goede wedstrijd met 2-1 Alkmaar versloeg. H. M. Koningin Juliana werd vóór de aanvang van de wedstrijd aan de spelers voorgesteld. Ieder jaar worden andere verenigingen uitgenodigd.

André Kamperveen, de Surinaamse voetballer, die voor Haarlem speelt en die op kosten van de Surinaamse regering de cursus sportleraar heeft gevolgd aan het C.I.O.S. te Overveen, heeft met goed gevolg eindexamen gedaan. Hij behaalde onder meer het diploma kandidaat-oefenmeester K.N.V.B.

Burgemeester en Wethouders van Enschede hadden aanvankelijk het prachtige gemeentelijke Sportpark toegezegd aan de Enschedese Boys, waarvoor de publieke belangstelling toentertijd groter was dan voor de S.C. „Enschede", die geen gegadigde voor het huren van het terrein was. Door het invoeren van het betaalde voetbal is de toestand geheel veranderd en is de Sportclub in de Textielstad de boventoon gaan voeren, met het gevolg, dat nu het grote Sportpark aan de Sportclub is verhuurd.

Te Haarlem gaat een nieuw Sportpark komen aan de Verlengde Orionweg, langs de spoorbaan Haarlem-Alkmaar, en waarvan EDO de belangrijkste bespeler gaat worden. Het College van Burgemeester en Wethouders heeft aan de Raad voorgesteld een bedrag van liefst *f* 530.000.— beschikbaar te stellen.

In het project is thans ook opgenomen de aanleg van een sintelbaan en van 13 tennisbanen. Tevens worden, naast het hoofdterrein, nog vier andere velden aangelegd, waarop ook andere clubs dan de hoofdbespeler kunnen spelen. Het belooft een grote aanwinst te worden voor onze Nederlandse Sportvelden en kunnen dan ook mettertijd te Haarlem belangrijke sportgebeurtenissen tegemoet zien.

ESTUDIANTES winnen fair wedstrijd tegen Jong Colombia

Willemstad. — Gisteravond werd onder matige publieke belangstelling de wedstrijd van Estudiantes tegen Jong Colombia gespeeld in het Rifstadion.

Jong Colombia begon met de wind mee te spelen. Het afwerken was soms te langzaam waardoor de combinaties konden worden afgebroken door het goede backstel van Estudiantes.

Beide teams probeerden het met schoten op lange afstand, doch de keepers waren op hun hoede. De rust ging in met blanco stand.

Na de rust nam Estudiantes het initiatief door uit een pracht combinatie van de halfspelers en de vlug toeschietende Sambo een tweetal backs te verschalken en prachtig in te schieten: 1-0.

Dit was het teken voor Jong Colombia om harder aan te pakken, doch door slecht afwerken bleef resultaat uit. Jong Colombia had twee mooie kansen bij de corners doch wist die niet te benutten. Ook Estudiantes heeft een mooie kans onbenut gelaten toen haar rechtsbuiten in vrije positie prompt naast de goallat schoot. Vooral in de laatste 10 minuten voor het einde was Jong Colombia steeds in de buurt van het Estudiantes-doel, doch de backs lieten niet gemakkelijk passeren en vele mooie schoten werden door de doelman van Estudiantes zeer goed onschadelijk gemaakt. Geen enkel incident deed zich tijdens de wedstrijd voor. De leiding was in goede handen van referee Roziers.

Dodgers en Cincinnati winnen terwijl Milwaukee verliest

MILWAUKEE nu 4½ voor CINCINNATI

De vaart van de Milwaukee-„express" naar de top van de National League werd gisteravond verminderd door de Philadelphia Phillies, die de Milwaukee Braves een klinkende 5—2 nederlaag toedienden. De nederlaag, welke de Milwaukee Braves aan de hand van de Phillies leden, klonk wel zeer aangenaam in de oren van de Brooklyn Dodgers-supporters, die hun club één wedstrijd zagen inhalen van haar achterstand op de Braves. De Wereldkampioenen van Brooklyn bleven wel op de derde plaats van de National League, maar nu is het verschil „slechts" 5 wedstrijden. De Cincinnati Redlegs handhaafden zich als nummer twee van de National League, door hun wedstrijd gisteren van de Pittsburgh Pirates te winnen.

De veteraan en pitcher van de Phillies, Saul Rogovin, liet de Milwaukee Braves gisteren met een 6-hitter struikelen in de sensatie-race van de National League. Rogovin boekte gisteren zijn zesde gewonnen partij ten koste van de Braves. Lew Burdette pitchte en verloor voor de Milwaukee Braves. De twee Milwaukee-runs waren het resultaat van een homerun van Joe Adcock. Willie Jones sloeg voor de Phillies zijn tiende homerun van het seizoen.

Homeruns van Pee Wee Reese en Carl Furillo leverden de Brooklyn Dodgers een 4—3 overwinning op de Chicago Cubs. Carl Erskine pitchte de complete wedstrijd voor de Dodgers om zijn negende wedstrijd van het seizoen te winnen. Turk Lown verloor voor Chicago. Don Hoak sloeg voor de verliezers zijn zevende homerun van het seizoen.

Met een 3—2 overwinning op de Pittsburgh Pirates wisten de Cincinnati Redlegs zich op de tweede plaats in de National League te handhaven. Art Fowler was de winnende Cincinnati-pitcher en Elroy Face verloor voor Pittsburgh. Lale Long sloeg voor de Pirates in deze wedstrijd zijn 21e homerun van het seizoen.

Na achter elkaar 8 wedstrijden te hebben verloren, wisten de New York Giants gisteren eindelijk een wedstrijd te winnen. De Giants versloegen de Cardinals met 6—5 Joe Margoneri won de wedstrijd voor New York en Lindy MacDaniel verloor voor de Cardinals. Bobby del Greco van de Cardinals en White van de Giants sloegen in deze wedstrijd homeruns.

De Cleveland Indians boekten in de American League hun zevende achtereenvolgende overwinning, een 3—2 zege ten koste van de Baltimore Orioles. Homeruns van Rocky Colavito en Jim Hegan in de zesde inning waren goed voor de drie winnen de Clevelandruns. Early Wyn won zijn twaalfde wedstrijd voor de Indians en Schmitz verloor voor Baltimore.

Tom Brewer van de Red Sox wist ook zijn pitchersrekord ten koste van de „slumping" Chicago White Sox te verbeteren. Brewer was gisteren de winnende pitcher in een 4—3 zege van Boston op Chicago. Jim Wilson verloor de wedstrijd voor de White Sox.

De Yankees en de Indians bleven even ver van elkaar, toen de Yankees 's avonds op het nippertje met 10—9 van de Kansas City Athletics wisten te winnen.

En verder versloegen de Detroit Tigers de Washington Senators met 5—4. Een twee-honkslag van Harvey Kuenn met alle honken bezet in de vierde inning bracht het grootste gedeelte van de Detroit winnende runs binnen. Bob Wieler verloor voor Washington en Frank Lary won voor Detroit.

Dezer dagen werd te Nieuwpoort een door de leden van de cricketclub zelf aangelegde oefen-strip nabij het clubgebouw, door mevr. Mesney, echtgenote van de directeur van de Mijnmaatschappij Curaçao, in gebruik gesteld. Deze oefenstrip is niet alleen de enige van zijn soort op Curaçao, doch zou ook menige Engelse Country team doen watertanden. Het geheel is met gaas en netten omgeven, zodat de bal altijd binnen de ruimte van de strip blijft. Op de foto: Mr. Mesney, de deugdelijkheid van de nieuwe aanwinst beproevend.

Willemstad. — Het was gisteravond een gezellige drukte in de JPF alwaar niet minder dan 3 bands hun medewerking verleenden om de bezoekers te laten genieten op Curaçao-dag. Het medespelen van de twee conjunto's nl. Estrellas del Caribe en Lluvia Musical was een sympathieke geste tegenover hun muziek-collega's uit Suriname nl. de "Swingmasters". Er werd om beurten gespeeld waardoor de leden van Swingmasters ook eens konden dansen. Zowel de Swingmasters als het bestuur van JPF waarderen deze geste van de twee conjunto's ten zeerste en leider Knoppel van Swingmasters bedankte dan ook persoonlijk alle spelers.

Eilandgebied Curacao

De wnd. Ontvanger van het Eilandgebied Curaçao maakt hierbij bekend, dat het loket WEST-END THEATER voor het betalen van Water- en Telefoongelden, Maandag 30 Juli en Dinsdag 31 Juli 1956 GESLOTEN zal zijn.

De Ontvanger voornoemd

H. C. T. GRUNING

Tour de France

Hassendorfer wint 21ste etappe

Mont Lucon. — Hassenforder van Frankrijk-West won de 21ste etappe van Lyon naar Mont Lucon over 237 km in 7 uur 4 min. 2 seconden; Tweede werd Botella (Spanje) in 7.11:37; 3e Ockers (België) in 7.12:10; 4e t/m 10e een grote groep renners ex aequo in dezelfde tijd als Ockers. Als eerste Nederlander staat onder hen als nummer 7 Voorting.

Het algemeen klassement na de 21ste etappe luidt: 1. Walkowiak met 114.30:37. Hij behoudt de gele trui. 2. Bauvin met 114.32:02; 3. Adriaenssens met 114.34:21; 4. Bahamontes met 114.40:51; 5. De Filippis met 114.41:36; 6. Wagtmans met 114.42:10; verder 11. Voorting met 114.58:27; 15. De Groot; 28. Nolten; 30. Van der Pluym.

Het ploegenklassement luidt: 1. België met 341.19:27; 2. Italië 342.24:53; 3. Nederland met 342.30.38; 4. Frankrijk met 342.41:01 en 5. Frankrijk-West 343.03:35.

— In China zal een kanaal van 2500 km lengte worden gegraven, dat de provincies Joenan, Kwangsi en Kwangtoen verbindt, zo meldt radio-Peking.